ANUL XI. No. 1—2. 1—15 IANUARIE 1934

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREŞTI

REDACŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL:
Pentru preoţi, diaconi şi instituţii 150 lei pe an; pentru cântăreţi şi paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia economică

MULŢUMITE. Înalt Preasfinţitul Patriarh MIRON, mulţumeşte tuturor Preacucernicilor protopopi, preoţi, celor cari citesc „Apostolul", pentru felicitările de sfintele sărbători şi anul nou, ce i s'au adresat şi le doreşte şi din parte-i an nou cu sănătate şi cu mai mult belşug, ca în anul, ce a plecat; şi le trimite tuturor părinteştile Sale binecuvântări.

ANUL NOU

Anul cel nou şi-a deschis voios paginile sale albe, în aşteptarea gândurilor bune, nobilelor sentimente şi acţiunilor creştineşti, pe care sufletele noastre vor reuşi să le înscrie pe ele.

Căci ştiut este, că anul cel nou, în primul rând, este un an creştin.

Fiecare pagină a zilei, are ca „motto" al duhului în care trebue să se desfăşoare acţiunile noastre, numele lui Hristos şi al sfântului ori sfinţilor, cari i-au urmat calea prin credinţa şi faptele lor.

Este acelaş memento al Ortodoxiei noastre, care după arătarea patronului creştin al zilii, ne chiamă şi ne îndeamnă a înscri fapte la înălţimea memoriei sale şi a angajamentului nostru, pe care fiecare din noi l-am luat solemn la primirea tainei Sfântului Botez.

Dacă acest memento evocator pentru tot sufletul creştin, este o trâmbiţă a Bisericii noastre ortodoxe, pentru noi Păstorii de suflete creştine, dela care Dumnezeu aşteaptă să fim „lumina lumii şi sarea pământului", este cu mult mai mult.

Fiecare Preot, vede în anul cel nou, un nou an de misiune creştină, un nou an de pregătirea sufletelor creştine pentru harul lui Dumnezeu, un nou an de mijlocitor al lui Dumnezeu între oameni pe pământ, de a mângâia dureri şi suferinţe, de a introna pacea şi buna voire între oameni.

Anul ce a trecut ne-a lăsat ultima sa pagină, îndoliată de durerea întregii naţiuni. Câţiva fii pierduţi ai ţării, au răpus mişeleşte viaţa primului sfetnic al tronului şi al ţării. Rătăcirea între tinerii noştri creştini, se pare a fi fost mare.

Şcoalei i-a scăpat educaţia sufletească a tineretului, iar bisericii nu i-s'a dat atenţiunea cuvenită, în marele rol de educatoare creştină a tineretului românesc. Firmele creştine ale tineretului, ascundeau o eroare socială.

Biserica astăzi este chemată de ţară şi conducătorii săi, să intre cu toată nădejdea şi toată puterea, la datoria de a face educaţia creştinească a tineretului din şcoalele de toate gradele.

Autonomia rău înţeleasă a anumitor instituţii de înaltă cultură, închide porţile Bisericii şi preoţilor ei, în ceiace priveşte educaţia. Astăzi se pare că toţi îşi recunosc greşalele şi ne chiamă în ajutor.

Noi, preoţii Bisericii lui Hristos, lăsând la o parte tot ce ne poate despărţi omeneşte, trebue su răspundem în anul cel nou, chemării pe care ne-o face Biserica şi ţara întreagă, mai presus de grupările politice sociale, ce ne pot despărţi în unitatea misiunii noastre creştine-ortodoxe.

De aceia anul cel nou trebue privit anul nădejdiilor de mai bine, anul de misiune creştină-ortodoxă, de înaltă pedagogie creştină, care în faţa primejdiei comune, ne înmănunchiază elanurile şi energiile comune, pentru ca toată viaţa şi lucrarea noastră pastorală, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Consilier.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CUVÂNTAREA

I. P. S. PATRIARH MIRON LA INMORMÂNTAREA REGRETATULUI PRIM MINISTRU DUCA, ASASINAT MIŞELEŞTE LA SINAIA, DE NIŞTE TINERI DEMENŢI ŞI FANATIZAŢI.

Jalnici ascultători,

Stăm în faţa unui caz pe cât de unic şi rar, pe atât de dureros: în faţa osemintelor reci a unui distins fiu al ţării, ridicat abia de câte-va săptămâni la înălţimea de prim ministru şi de prim sfetnic al tronului,

pentru agerimea şi isteţimea minţii sale şi preste tot,

pentru alesele sale calităţi,

pentru munca neobosită şi pricepută întru promovarea intereselor ţării,

pentru experienţele şi succesele sale dela atâtea resorte ministeriale, pe care din tinereţe le-a ocupat,

pentru însemnata sa contribuţie la realizarea evenimentului epocal al unităţii noastre naţionale,

pentru înalta stimă şi reputaţie mondială, ce şi-a ştiut-o creia în faţa factorilor externi, cu cari — ca bărbat de stat român – a avut contact de colaborare,

precum şi pentru întemeiata nădejde a tuturor de-a continua cu guvernul său conducerea destinelor ţării, spre o definitivă consolidare a statului român.

S'a ilustrat şi în cazul acesta tristul adevăr din cântarea bisericească, care zice: „Când dobândim lumea, atuncia în groapă ne sălăşluim“, sau din cuvintele înţeleptului Solomon: „Nu te lăuda cu ziua de mâne, căci nu ştii, ce se poate întâmpla azi“ (Proverbe, 27, 5.)

Un odios asasinat a unor tineri-fanatizaţi şi alimentaţi de mentalitatea balcanică a atentatelor politice, i-a stins viaţa în o clipă, *în cât—după cuvântul Scripturii din cartea lui Iov „abia dându-şi seama, s'a şi prăbuşit“ (Iov, IV-20).*

Trista întâmplare a zguduit până în adâncul sufletului, poporul român pacinic, liniştit şi cuminte, care în istoria modernă a vieţii sale de stat, n'a cunoscut atâtea asasinate politice, ca în alte ţări.

S'a întâmplat şi cu regretatul repausat întocmai ceeace a zis proorocul Samuil din legea veche (II, 3, 34): „El a căzut, cum cazi înaintea unor băeţandri răi; şi tocmai deaceea şi mai mult îl deplânge poporul întreg“.

De sigur, îl deplâng toţi şi pe repausatul nostru, căci mai ales — în aceste vremuri pline de ameninţări, şi de nesiguranţă—ţara nu se poate lipsi uşor de munca probată a unui om de-o exemplară cinste, care—cu larga sa cunoaştere a tuturor împrejurărilor mondiale, şi în armonie logică cu interesele celor ce ne-au ajutat efectiv la întregirea neamului şi de al căror puternic sprijin mai aveam trebuinţe şi în viitor,—ar fi putut să mai facă mari servicii patriei sale încă mulţi ani şi chiar decenii de aci înainte.

In deosebi îl deplânge biserica noastră ortodoxă, *nu numai că pierde un distins bărbat de stat, nu numai ca pe un om cu un atât de tragic sfârşit, ci şi ca pe un ales credincios al acestei biserici, ai cărei fii — de sigur — vor adânci în sufletul lor, ca o întărire, cuvintele ce mi le-a declarat abia cu mai multe zile înainte de neaşteptata sa moarte: „M'am convins — spunea el — mai ales în ultimul deceniu, despre nedreptăţile şi tratamentul maşter, nelegal şi nejustificat, de cari a fost împărtăşită biserica aproape a unanimităţii poporului român de pretutindenea, în raport cu toate celelalte culte din ţară. Sunt hotărît — precum am mai anunţat în repetate rânduri — a îndrepta această situaţie nepatriotică şi a contribui din toată inima — în măsura posibilităţilor acestor vremuri grele — ca această biserică să se ridice la înălţimea, ce se cuvine acelei instituţii divine, care — alături de românismul poporului nostru — a ţesut pânza etnică a vieţii sale sufleteşti, contopindu-i sentimentele naţionale cu ortodoxia credinţei sale într'o unitate de forţă sufletească indisolubilă, care să rămâie şi pe viitor pavăză probată şi cea mai sigură pentru viitorul Statului; bineînţeles fără a se atinge prin aceasta dreptul la o viaţă liberă în atmosfera plină de toleranţă a poporului nostru, a celorlalte culte cu trecut istoric şi a ce-*

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

lorlalţi cetăţeni români, legaţi împreună prin acelaşi ciment al iubirii patriei comune şi iubitoare pentru toţi. Iară chestiile mai importante de interes general ale bisericii, voiu căuta a le soluţiona în deplin acord cu factorii de răspundere şi organele constituite ale bisericii, organizate conform cu Constituţia ţării.

Cu gândul la apropiatul şi tristul lui sfârşit, trebue să considerăm aceste cuvinte drept testamentul său în raport cu biserica noastră. Deci, îi vom păstra cu recunoştinţă o vecinică amintire, în via speranţă, că crezul său bisericesc îl vor realiza urmaşii, ce se vor succeda în cursul timpului la cârma ţării, cultivând — după pilda marilor ctitori şi voevozi „dătători de legi şi datini" — toate tradiţiile naţionale, creştineşti, bisericeşti şi etnice, ce le-a creat trecutul scump şi de milenii al neamului român; drept temelii vecinice pentru viitorul lui şi al ţării — tradiţii, călite în focul suferinţelor şi a uriaşelor sacrificii din trecut, şi singure în stare a menţine închegarea neamului în o puternică unitate şi a însufleţi pe fiii ţării şi pe viitor, la noi sacrificii salvatoare pentru ea.

In numele fiilor bisericei ortodoxe, încheiu zicând: Deschide-ţi, tu panteon sufletesc al neamului român, porţile, ca să primeşti şi aşezi între nemuritorii lui, un nou fruntaş al ţării, încărcat de merite pentru progresul ei; iară tu, Doamne: odihneşte-i sufletul în ceata celor aleşi ai Tăi; iară pe noi şi ţara noastră să o iei sub scutul ocrotitoarelor Tale aripi, ferindu-o de asemenea regretabile şi criminale porniri. Amin.

DATINILE STRAMOŞEŞTI ŞI TINERIMEA CREŞTINA.

Al şeaselea concurs al datinilor strămoşeşti s'a ţinut la Ateneul Român, luând caracterul unei biruinţe a sufletului nostru.

Peste două mii de persoane, reprezentând elita intelectualităţii bucureştene, au aclamat în echipele care au reprezentat, pe cât de sugestiv pe atât de mişcător, străbunele noastre datini, însuşi geniul şi poezia mistică a poporului român.

Concursul a fost prezidat de d. *prof. dr. C. Angelescu* ministrul cultelor şi al instrucţiunii, secondat de d-nii: *A. Popescu-Necseşti* subsecretar de stat la culte şi *Şt. Brăiloiu,* subdirectorii ziarului „Universul".

Sala Ateneului era arhiplină. Scena oferea un decor feeric. Câteva sute de eleve şi elevi în minunatele porturi naţionale cu stele multicolore, ofereau o privelişte unică de graţie, tinereţe şi pitoresc. Fondul îl formau irozii, cari aduceau o notă deosebit de evocativă.

Colaborarea preoţilor noştri.

Au făcut o plăcută impresie publicului, echipele pregătite de preoţii noştri ortodoxi. Astfel, *Părintele Ion Neicu,* a condus corul Şcoalei primare de băeţi Nr. 45, din Capitală, executând frumos, colindul: „In străvechea carte sfântă". Corul Ateneului Dichiu, de sub conducerea *Părintelui N. Rădulescu,* ca şi al Ateneului R. M. S., de sub conducerea *Părintelui Petre Şerpe,* au executat „Florile dalbe", colind de Preot Timotei Popovici. Tinerii din grupul societăţii „Credinţa", de sub prezidenţia *Părintelui P. Grigoriu,* au executat impresionante obiceiuri de anul nou.

S'au prezentat în total 36 de echipe: şcoale primare, atenee populare, asociaţii culturale, aşezăminte săteşti.

In fruntea lor s'a clasat însă, prin merite excepţionale, corul mixt de peste o sută de voci, întocmit de elevele şcoalei normale de fete „Madona Dudu" şi liceul militar din Craiova, cor condus de distinsul profesor şi compozitor, d. Nellu Ionescu.

Corul celor două şcoale craiovene a fost o adevărată revelaţie. Rareori o formaţie muzicală, de specialişti chiar, a oferit o dicţiune mai desăvârşită, o unitate mai perfectă, simţ al gradărilor dus până la subnuanţe.

Corul a interpretat remarcabil câteva din cele mai frumoase colinde.

Entuziasmul cu care l-a primit publicul şi ovaţiile însufleţite care i s'au adus, au fost confirmate prin decernarea premiului de onoare — cupa oferită de ziarul „Universul" şi suma de 5000 lei.

Timp de trei ore şi jumătate, desfăşurarea concursului a oferit coruri din cele mai bune, însemnând un simţit progres faţă de trecut.

S'a dat deasemeni o atenţie mare reprezentării datinilor şi obiceiurilor strămoşeşti din toate ţinuturile româneşti, reprezentare în care s'au distins în deosebi; echipa „Poliţia" a poliţiştilor Capitalei, condusă de d. V. Firea, în redarea „Cailor", „Caprei" şi „Buhaiului"; şcoala primară de băeţi nr. 13 „Poenărescu", sub conducerea d-lui Valeriu Măgureanu într'o strălucită redare a „Pluguşorului"; aşezământul „Dinel" al flăcăilor şi fetelor din Tâncăbeşti (Ilfov), condus de d. prof. Pucheanu şi *preotul Băncilă;* cohorta centuriei a IV-a C. F. R. în redarea obiceiurilor din Moldova de Sus, echipa condusă de d. C. Alupoaiei; societatea „Credinţa" de sub preşedenţia *părintelui Petre Grigoriu;* şcoala primară de fete nr. 17 Polizu şi şcoala primară mixtă nr. 4.

Inainte de începerea concursului, d. *G. Lungulescu* redactor la ziarul „Universul" a evidenţiat în simţite cuvinte vechimea şi însemnătatea naţională a datinelor strămoşeşti.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Distribuirea premiilor.

La sfârşit, d. *prof. dr. C. Angelescu, preşedintele concursului,* în numele juriului, a anunţat premiile acordate, în ordinea următoare:

Premiul I de onoare (cupa ziarului "Universul" şi 5000 lei); corul mixt al şcoalei normale „Madona Dudu" şi al liceului militar din Craiova.

Premiul I (2000 lei şi medalia de aur): Azilul „Elena Doamna" secţia primară, condus de Marcela Müller, şi corul Aşezământului Principele Nicolae, condus de d. Stan Roşca.

Premiul II (câte o mie lei şi medalie argint: şcoala primară de băeţi nr. 45, condusă de *preotul Ioan Neicu,* institutor; Ateneul popular „Mihail Popescu", condus de d. Mircea Gorgos", *ateneul popular „Dichiu"* condus de d. Adrian Stoicescu; şcoala primară de băeţi nr. 13 „Poenărescu", condus de d. Valeriu Măgureanu; aşezământul cultural „Ionel Băicoianu" din Tâncăbeşti-Ilfov, condus de d. prof. Pucheanu şi *păr. Băncilă;* echipa „Poliţia" condus de d. V. Firea şi echipa cohortei IV-a C. F. R. condus de d. Alupoaiei.

Celelalte echipe şi coruri au luat menţiuni a 500 lei şi cărţile oferite de ziarul „Universul„ şi medalii de bronz.

Procesiunea la Patriarhie.

Incolonaţi cu stelele şi irozii în frunte, corurile au format o impunătoare procesiune care a străbătut calea Victoriei, cheiul Dâmboviţei, piaţa Bibescu-Vodă şi a mers *la Patriarhie,* unde au cântat şi urat *Inalt Prea Sfinţitului Patriarh, tradiţionalele urări de sănătate şi viaţă lungă.*

Inaltul Ierarh a rostit din balconul palatului, o interesantă cuvântare. Cuvinte de mulţumire şi îmbărbătare cărora le-a răspuns d. prof. *Mihail Vulpescu,* arătând cum în Capitala ţării au reînviat datinele şi tradiţia străbună.

D-sa a împărţit apoi tuturor participanţilor, premii din partea Direcţiunii culturale a primăriei municipiului Bucureşti.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh a distins cu mulţumiri patriarhale scrise, pe preoţii ce au luat parte cu echipele lor pregătite de tineri la aceste concursuri ale datinelor strămoşeşti.

CUVÂNT DE MÂNGÂIERE CĂTRE CEI DIN INCHISORI.

„Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi îndureraţi „şi Eu vă voiu odihni pre voi" (Mat. XI. 28).

Iubiţii Mei fii duhovniceşti,

In durerile voastre omeneşti, vă puteţi aminti, că multă lume — care altădată v'a cunoscut, — acum v'a lăsat uitării.

Unul singur însă nu v'a putut uita niciodată şi cu poruncă ne-a trimis în mijlocul vostru, să vă vedem şi să vă mângâiem şi noi în dureri şi chiar şi în temniţă să vă cercetăm, cum El singur a zis: „In temniţă am fost şi aţi venit la Mine" (Matei XXV-36).

Acela vă este prea cunoscut, — este însuşi Domnul nostru Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu, — a cărui naştere din Sf. Fecioară Maria, — o prăznueşte astăzi întreaga creştinătate. Acelaş Iisus, de care se bucură lumea întreagă, că a venit pe pământ, este şi bucuria voastră, căci pentru toţi a venit şi pe toţi oamenii îi cercetează.

Iată deci, ziua de bucurie creştinească, pe care şi voi trebue să o aveţi astăzi. Este ziua de libertate sufletească, când sufletele voastre se înalţă cu credinţă, peste zidurile temniţelor şi se întâlnesc cu bucuria celor din afară de temniţă în acelaş Iisus Christos.

Este ziua, când trebue să vă simţiţi mai creştini şi mai îndreptaţi sufleteşte, pentru ca Dumnezeu să vă ajute să ajungeţi cu sănătate şi cu pocăinţă şi îndreptaţi, curăţiţi de greşalele trecutului, iarăşi zilele de libertate.

Durerile numai în adâncul sufletului creştin îşi pot găsi clipe de mare mângâiere şi tăria pentru a le suporta, iar suferinţa pentru creştini este şcoala înţelepciunii, — din care omul se îndreaptă şi iese mai pregătit pentru vieaţă. Suferinţele îmblânzesc pe om şi îl fac mai cuminte şi mai de folos pentru restul vieţii.

In faţa Mântuitorului Christos toate inimile se pot curăţi de păcate, de întristări şi de dureri, mântuindu-se ca şi sufletul tâlharului de pe cruce, când zicea: „Pomeneşte-mă Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta" (Luca XXIII-42)

Deaceea folosiţi această zi a Naşterii Domnului Hristos, pentru a căpăta seninătatea sufletului vostru de care simţiţi nevoia. Plecaţi-vă genunchii şi inimile înaintea **Sfintelor Sale Icoane**; aruncaţi din sufletele voastre, tot ce v'a îndepărtat de El, pentru a-I aduce ca dar inima voastră curăţită. Pocăiţi-vă în sufletul vostru cu adâncă părere de rău pentru păcatele mai mari sau mai mici, ce le-aţi făcut în trecut; făgăduiţi îndreptare şi că pe viitor veţi fi cei mai ascultători de poruncile şi învăţăturile Bisericii sale:— şi atunci milostivul Hristos vă va ierta cu părintească îndurare, cum a iertat pe tâlharul restignit deodată cu El, căci bunul Mântuitor Hristos „nu voieşte moartea păcătoşilor, ci ca să se îndrepteze şi să fie vii" — precum spune Sfânta Sa Scriptură. Atunci uşuraţi cu sufletul, veţi înţelege murmurul lin al cuvintelor Dumnezeeşti, ce vi se adresează astăzi, şi veţi avea pacea sufletelor voastre, cum El singur v'o spune astăzi: „Veniţi la Mine, toţi cei osteniţi şi îndureraţi şi Eu vă voiu odihni pe voi".

Cu arhiereşti binecuvântări.

Arhiepiscop şi Mitropolit

(ss) MIRON

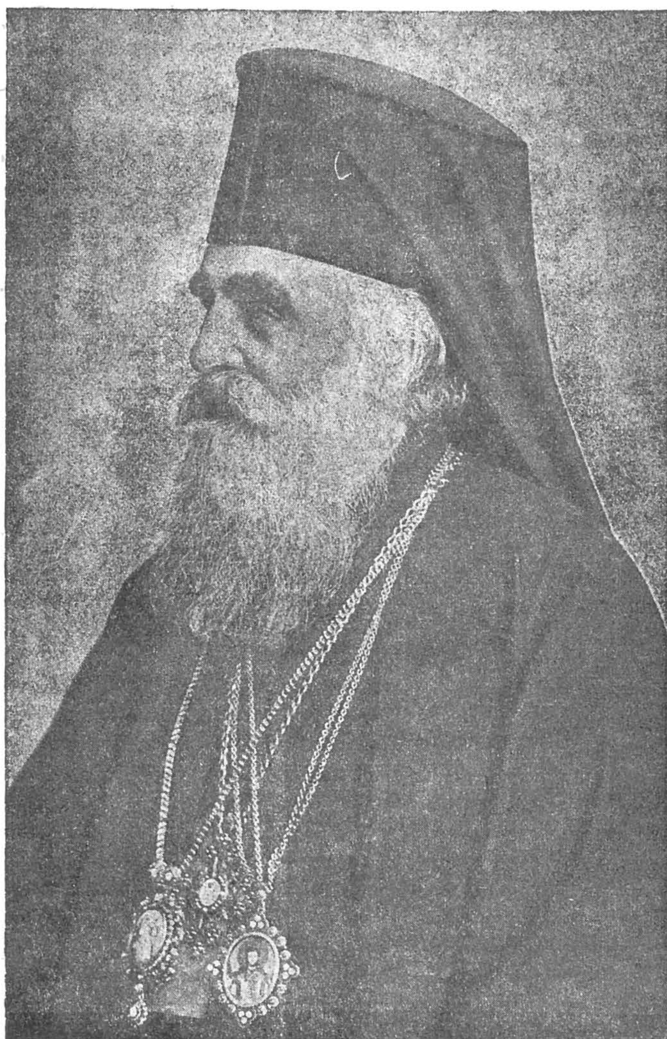
Consilier: (ss) Pr. M BULACU

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

INALT PREA SFINŢITUL PATRIARH
IN MIJLOCUL COPIILOR SĂRACI.

In ajunul sărbătorilor Domnului, Inalt Prea Sfinţitul Patriarh ca şi în ceilalţi ani, a mers la marginea Capitalei, în mijlocul sărmanilor, pentru a le aduce mângâierea prin cuvântul arhipăstoresc şi fapta creştinească.

In anul acesta a mers în mijlocul copiilor săraci, dela biserica Andronache-Colentina însoţit de consilierul cultural al Sf. Arhiepiscopii. Aci, copilaşii sărmani ai cartierului, se adunaseră înaintea sfântului altar şi cu glasuri duioase, sub lumini de candele aprinse aduceau rugăciuni şi laude în cor lui Dumnezeu. Nimeni nu ştia că Inalt Prea Sfinţitul Patriarh, are să meargă în mijlocul lor. Deaceia pentru sărmanii copilaşi, chipul plin de blândeţe şi de venerat bătrân al Inalt Prea Sfinţitului Patriarh, printr'o plăcută surpriză a trezit în sufletele lor amintirea legendară a lui Moş Crăciun, trimis din cer cu daruri pentru copiii cuminţi. Cântările lor creştine s'au continuat cu mai multă voioşie şi cu privirile îndreptate rugător, către strana arhierească.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh, mişcat de atmosfera de pietate a copiilor şi de opera de milă creştină a comitetului local, a adus cuvinte de mulţumire tuturor celor ce au contribuit la această frumoasă operă creştină.

A elogiat activitatea „Asociaţiei doamnelor preotese" din Capitală, care lucrează sub neobosita conducere a d-nei Eufrosina Preot N. Popescu, iar în cartierul local, sub conducerea d-nei Preot Burlănescu, înconjurată de d-nele din parohie. Apreciind activitatea pastorală a Preotului local I. Burlănescu, I. P. S. Patriarh, a declarat că nu va înceta un singur moment cu îndemnurile, cu blândeţea şi chiar cu asprimea, până când toţi Preoţii din întreaga Biserică se vor obişnui cu faptele milei creştine, ca şi cu o datorie capitală a misiunii lor.

Copiilor le-a dat sfaturi, de a fi cuminţi în purtarea lor, de a fi ascultători de părinţi şi profesori, curaţi cu inima, nemincinoşi şi silitori la învăţătură.

I. P. S. Sa a adăugat la darurile lor, suma de lei două mii, din care să li se cumpere noui daruri.

Părintele Profesor Eugen Bărbulescu, invitat de Preotul local, pentru cuvânt de Crăciun, a precizat faptele de „milă creştină", ce au început a se face prin biserică, dela venirea I. P. S. Patriarh Miron, la conducerea Bisericii.

Părintele Burlănescu, parohul local, a dat explicaţiuni, asupra începutului activităţii sale din parohie.

Cei 42 de copilaşi goi şi flămânzi, au început să-şi primească ofrandele, hăinuţe şi ghete, sărutând fiecare cu sufletul mulţumit mâna

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

I. P. S. Patriarh. Pentru fiecare din copii, I. P. S. Patriarh, a avut un cuvânt părintesc de mângâiere şi de îndrumare.

Cântările creştine ale copiilor, cu mai multă putere şi-au reluat firul întrerupt, luminile de candele luminau mai cu putere, căci înoptase. Atmosfera mistică ortodoxă din cuprinsul Sfântului locaş, părea binecuvântată de Dumnezeu, căci în atâtea case intra bucuria şi se îndepărta durerea. Pe icoana Naşterii Domnului, lumina candelii se reflecta mai mult, iar corul copiilor repeta cântarea îngerilor:

„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ, pace între oameni bunăvoire“.

ASISTENT

CE SPUNE UN TEOLOG ORT. DESPRE VIAŢA RELIGIOASĂ IN ANGLIA *)

Sub acest titlu, teascurile Sinodului ortodox din Varşovia, au dat la lumină această fascicolă, cuprinzând un capitol de toată importanţa, extras din cartea *„Anglicanismul şi Ortodoxia“*, a cunoscutului şi pe drept apreciatului teolog rus şi profesor la facultatea de teologie ortodoxă din Varşovia, Nicolae Arseniev.

Autorul, trăind acolo câtva timp, a intuit pietatea engleză.

De aceia, impresiile culese de el din viaţa tineretului teolog englez, sunt atât de adânci şi curate, încât nu se pot uita.

Viaţa din aceste colegii merită să fie cunoscută şi la noi. Dimineaţa la 8, studenţii se pregătesc într'o linişte deplină. Până la slujbă, vorbirea nu este îngăduită. Imbrăcaţi cu mantale albe, ei se strâng în capelă, care e centrul colegiului şi vieţii lor. Aci, în locuri anumite, se roagă în linişte.

Studenţii trebue să se împărtăşească aproape în fiecare zi.

Vorbirea nu e îngăduită nici după masă, ci numai după sfârşirea slujbei de a doua zi. Aşa este viaţa în colegiile din Kelham, Cuddesdou, Merfield ş. a Insă ziua domneşte munca energică, (pg. 5), într'o atmosferă de deplină voioşie. Un ceas şi jumătate înainte de a-şi începe munca, ei îşi citesc gazetele şi scrisorile. Zilnic studenţii trebue să meargă în Biserica cea mare, a colegiului ca, meditând în rugăciuni tăcute, să-şi îndrepte gândurile către Domnul.

După lecţiile comune, ei merg în bibliotecă, unde extrag, scriu rezumate, etc. Intre acestea însă, studenţii trebue să găsească neapărat $1^1/_2$-2 pentru sport, sau muncă fizică în grădină. Trebue să mai meargă încă de câteva ori în capelă pentru citirea psalmilor şi alte rugăciuni. După 9 jum. seara studenţii pot merge în camerile lor să lucreze după voinţă. Insă vorbirea între ei deja încetează,

După cum se vede, domneşte în aceste colegii un duh cumpătat al pietăţii unit cu o atmosferă de viaţă senină şi voioasă, în simplitate şi sinceritate. Nici învăţământul teologic nu e neglijat în întregimea sa. Totuşi se vede un interes mai accentuat pentru Teologia sistematică şi 'n deosebi către viaţa mistică colectivă a Bisericii, către acel pârâu lăuntric al vieţii bisericeşti care se exprimă în cultul sfinţilor şi al binecuvântatelor taine. Taina euristică însufleţeşte centrul vieţii interne şi meditaţia religioasă a acestor tineri, viitori muncitori ai Bisericii. Acesta este nervul vieţii lor. Vacanţele şi le petrec în părţile unde sunt protestanţi, pe unde nu sunt biserici catolice, dar fără a se împărtăşi acolo. Temelia liturgică a pietăţii lor, se leagă strâns de taina Trupului şi Sângelui Domnului. Aceasta adânceşte şi intensifică religiozitatea lor şi tot de aci *isvorăşte slujba socială frăţească.*

Printre cărţile lor se văd poeţi ai naturii şi ai religiei; se găsesc în deosebi mistici (W. Blake, Sheley, parte din Thomson) precum şi marii mistici lirici ca de pildă Leady Iulian, Walter Hilton — ceva despre Francisc d'Assisi. — Au apoi cărţi cu caracter istorico-dogmatic filosofico-religios şi de istoria religiunilor. Mult le-ar folosi însă duhul treaz şi aspru al marilor noştrii mistici şi asceţi.

Pe mulţi din aceşti tineri îi atrage *limpezimea aspră a pietăţii noastre şi sobornicitatea puternică a Bisericii noastre cu duhul ei universalist, sorbit din pîrîul creştinismului primitiv.* Pornirea lor religioasă, legătura strânsă cu Christos atrage după ea fapta iubirii.

„Acest tineret visează la slujirea unui creştinism social“, (pag. 8). Deaceia ei lucrează prin cartierele murdare şi sărace în mijlocul populaţiei muncitoare din marile centre ale Angliei. Singuri caută situaţiile cele mai grele, ca să depună aci încordările cele mai mari. Iată dar că acestea nu sunt vise, ci fapte. Aci stă nervul meditaţiei şi întregii lor vieţi religioase. Credinţa lor în Taina Intrupării lui Christos le dă setea pentru săvîrşirea faptei sociale, strălucitoare.

Ei „tot gândul îl robesc spre ascultarea lui Christos“. II. Cor. X. 5.

Toţi tinerii din aceste colegii sunt înflăcăraţi pentru misionarism apostolic. Episcopul Charles Gore—întemeietorul „Colegiului Invierii“ din Merfield — deşi bătrân, era un apostol aprins. El se inspira din predica arzătoare a lui Ioan — că „Cuvântul Trup s'a făcut şi că în schimbul sacrificiului său pentru noi, trebue să ne punem şi noi sufletele pentru fraţi“. Aci stă temelia acţiunii şi vieţii întregii Bis. Creştine. La mare parte din acest tineret, atragerea către predica de izbândă finală, izvorăşte din „îndreptarea către Biserica Ortodoxă, către centrul şi temelia credinţii noastre — Invierea lui Christos“.

Cu aceeaşi bogăţie de fond şi frumuseţe de limbă vorbeşte d-l Arseniev despre viaţa parohială engleză şi faptele ei de caritate. Despre aceasta nu vorbeşte însă mult, întrucât episcopul Valter Trurscul le-a

*) *Nicolae Arseniev,* Pietatea engleză, Varşovia 1931.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

înfăţişat limpede şi bogat în cartea „Biserica Engleză", (Ymca Press. Paris, 1930) N. Arseniev stăruie numai asupra câtorva chestiuni, începînd cu viaţa rugăciunilor liturgice. Din cărţile lor de slujbă şi din rugăciunile lor, respiră o mare linişte şi curăţire întru gîndul Domnului. Centrul vieţii parohiale stă în serviciul liturghiei. Momentul central e în sfinţirea Darurilor şi în împărtăşirea credincioşilor. Atunci ei se roagă mărturisind că „mâncăm Trupul prea iubitului Tău Fiu, pe al Domnului nostru Iisus Christos şi bem sângele Lui"... pentruca să fim spălaţi şi ispăşiţi prin sângele Lui nepreţuit — şi întotdeauna să rămânem la El şi El în noi. Urmează apoi o rugăciune de sfinţire de toată frumuseţea, pe care preotul o pronunţă cu voce tare în faţa altarului, rugând cu smerenie pe Tatăl Milostiv, ca să învrednicească pe credincioşi pentru primirea vinului şi a pâinei în amintirea jertfei Lui sângeroase de pe cruce, adusă în mod simbolic la Cina cea de Taină. Prin împărtăşanie, Trupul şi sufletul nostru se vor păstra în viaţa de veci.

Din felul cum Anglicanii se comportă faţă de Taina Euharistică, ne isbeşte oarecare nedumerire. In ea, vedem compromisurile conştiinţii dintre tendinţele catolice şi protestante. Deaci decurg şi deosebirile ce constatăm în diferitele redacţii ale Tipicului lor. Aşa acela al lui Eduard VI, din anul 1549, are o tendinţă mai mult catolică. In Tipicul din anul 1559 regina Elisabeta, căutând o împăcare a acestor tendinţe, restabili formula Tipicului din 1549. Chiar în rugăciunea Sfinţirii Tainelor găsim o evoluţie însemnată: Aşa pentru a uşura putinţa înţelegerii acestei rugăciuni în duhul protestant au schimat cuvintele: Astfel mâncăm Trupul prea iubitului Tău Fiu şi bem sângele Lui — prin aceste cuvinte: „Sfintele Lui Taine".

Totuşi cred în realitatea existenţei Trupului şi sângelui Domnului în Sf. Daruri. Mai înainte, Taina împărtăşaniei era pe ultimul plan, se săvârşea numai de 4 ori pe an. Intre 1800—1850, sub curentul catolic şi al mişcării din Oxford, această Taină primeşte însă pentru un timp o mare consideraţie. De aci a urmat o străduinţă de înfrumuseţare a slujbei Sf. Liturghii şi o intensificare a pietăţii Tainelor, cu centrul în Taina Euharistică. Pentru aceasta s'au îndreptat spre formele vechi de liturghie şi în parte către forma liturghiei din Biserica noastră ortodoxă. Slujba diferind însă pe parohii, Biserica Engleză pentru a scăpa de această anarhie, hotărî să schimbe textul Vechiului Tipic (Ultima redacţie a fost în 1662); Noul Tipic 1927—28 a primit sancţiunea Oficială a Statului şi puterea legii.

Autorul vorbeşte apoi despre viaţa parohială engleză mai veche plină de poezie şi de linişte, reproducând versuri pline de pietate şi de misticis religios din cartea „Anul creştin" (The Christian Year) apărută în anul 1872. Cu icoanele idilice din viaţa pitorească a satelor se împletesc versurile despre Patimile Domnului, despre Invierea, iubirea şi slujirea Lui în lume. In partea din urmă, printr'o analiză profundă compară pietatea engleză şi cea ortodoxă; se arată sceptic asupra putinţei de unire între Biserica anglicană şi ortodoxă. Termină, relevând că unitatea organică şi vestirea despre isbânda vieţii veşnice, sunt caracteristice şi constituesc centrul întregei vieţi din Biserica Pravoslavnică.

P. OLTEANU

INTRE MOSCOVA ŞI CONSTANTINOPOL

Intr'un articol recent 1), prilejuit de hotărîrile luate la Moscova de către Sinodul patriarhal cu privire la „situația canonică" a Mitropoliei românești din Basarabia și la „sentința" de caterisire a preotului cu origină rusă, Binețcki, dată de Consistoriul acestei sfinte Mitropolii, făceam printre altele și următoarele considerațiuni:

1. Că fostul preot Binețcki era unul din slujitorii adoptivi ai noului Stat românesc; deci un preot român angrenat și de drept și de fapt în organizația jurisdicțională a Bisericii noastre autocefale;

2. Că epuizând în apel toată calea ierarhică a Țării care-l remunerează şi-l ocrotește, nu mai avea nici dreptul nici datoria să-şi caute satisfacţie la Moscova, I. P. Sfințitul mitropolit Serghie neputându-se amesteca în treburile și în rosturile Sfântului nostru Sinod.

Ce a urmat la puțină vreme după caterisirea preotului Binețcki și apelul său la Moscova — prin I. P. S. mitropolit al Lituaniei și al Vilnei, Elevterie 2), voiu aminti în câteva rânduri.

Mai întâi, Sinodul patriarhal dela Moscova, prezidat de I. P. S. Mitropolit Serghie ca locotenent legitim al Scaunului patriarhal, rămas mereu vacant dela moartea Patriarhului Tichon (8 Aprilie 1925), găsește că hotărîrea Eparhiei Chişinăului în cazul preotului Binețcki, e în cea mai strânsă legătură cu însăși situația canonică a Mitropoliei basarabene. Iar această situație nu se poate recunoaște ca stabilită definitiv, întrucât alipirea și trecerea ei sub jurisdicția Sinodului dela București, — spun sinodalii ruși, — nu posedă nici până astăzi o hotărîre bisericească, ci numai una militară și politică. De aceea, „noi o considerăm ca o situație transitorie, a cărei deslegare e chestiune de viitor, fie în avantajul României, fie în acela al Rusiei Sovietice". „Ea însă este și rămâne o eparhie rusească, încredințată vremelnic unui conducător român"... „Dacă Biserica rusească, scrie I. P. S. Mitropolit Serghie al Nijnii-Novgorodului, Mitropolitului Elevterie al Vilnei, nu reacționează (deocamdată) împotriva acestei conduceri vremelnice, datorită împrejurărilor, aceasta nu însemnează că Ea nu are dreptul să ceară diriguitorului temporal al acestei Eparhii, înțelepciunea de a nu impune bisericilor, preoților și credincioșilor ruși, cari continuă a se socoti parte integrantă a Bisericii

---

1. Publicat în ziarul «Curentul».
2. Rusia sovietică neavînd relaţiuni diplomatice şi nici bisericeşti cu România, legătura — în privinţa celor religioase — se stabileşte numai prin intermediul Mitropoliei din Vilna.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

MISIUNEA CU ADEVARAT CREŞTINA A STUDENŢIMII CREŞTINE

Turburat cu amărăciune de miile de afişe cari în preajma sărbătorilor trecute au înlocuit chemarea de prăznuire, printr'o alta ce a adus nu numai învrăjbire ci şi sânge, m'am gândit, că acum mai mult ca oricând, trebuie să avem aprinsă în inima noastră şi strălucitoare în faţă, singura chemare, de a aduce împăciuire şi armonioasă vieţuire între toţi oamenii, chemarea Mântuitorului ce se rezumă în aceste cuvinte: „Veniţi la mine toţi" .... (Matei 11, 28). Intre noi sunt mulţi cari îşi sacrifică timpul de studii şi nu pregetă să cutreere toată ţara luptând cu orice necazuri pentru un crez omenesc şi un ideal trecător.

Biserica domnească din Târgovişte.

Tinerii se unesc şi se leagă să formeze tineretul partidului cutare, sau societăţi cu o mulţime de scopuri.

Toţi aceştia sunt creştini şi adesea, poartă chiar semnul creştinătăţii pe piepturile lor.

Creştini cari se angajază să lupte pentru orice, numai pentru cauza creştină nu.

Să fie oare aceasta pentrucă s'au răcit de biserică, care ca o mamă bună, totdeauna i-a chemat la sânul ei şi la căldura împărtăşaniei sfinte — sau pentrucă alţii i-au strigat cu mai multă putere decât ea?

Fiecare avem dreptate şi toţi purtăm o vină a timpului trecut.

Dacă nu s'a strigat îndeajuns sau dacă nu

---

ruseşti de pretutindeni, obligaţia de a se supune şi a-şi însuşi toate amănuntele din practica şi disciplina bisericii româneşti"... (chestiunea calendarului îndreptat nu-i un amănunt oarecare!)... „Aşa stând lucrurile, continuă I. P. S. Serghie, se naşte întrebarea: cum poate fi pedepsit ca deliquent un preot rus, care se află pe un teritoriu litigios şi care nu a încetat să se considere fiu bun şi slujitor al Bisericii ruseşti, numai pentru faptul că refuză să contravină practicelor Bisericii sale mame?..."

După alte câteva considerente privitoare la chestiunea calendarului nostru îndreptat („Dacă alipirea Basarabiei la România, zice I. P. S. Serghie, nu e definitivă, tot astfel nu poate fi definitivă nici introducerea noului stil în Biserica românească"), I. P. Sf. Sa comunică la Vilna, prin aceeaş scrisoare, hotărîrile propriu zise ale Sinodului patriarhal dela Moscova:

1. „Sentinţa mitropoliei Chişinăului cu privire la caterisirea preotului Bineţcki, se consideră fără valoare şi ca atare preotul Bineţcki rămâne şi mai departe preot;

2. Mitropolitul lituan dela Vilna are latitudinea, în cazul când găseşte necesar, să încredinţeze preotului Bineţcki conducerea unei parohii ruseşti, aflătoare în ţinutul Eparhiei Chişinăului şi doritoare să rămână totdeauna sub jurisdicţia Patriarhiei dela Moscova;

3. Mitropolitul Elevterie al Vilnei, e rugat să aducă hotărîrea noastră la cunoştinţa Sinodului român, exprimându-i în acelaşi timp nădejdea noastră că va ţine seamă pe viitor de dorinţa canonică — legală şi lăudabilă — a ruşilor pravoslavnici din Basarabia, de-a rămâne credincioşi în totul Bisericii lor mame".

Din locurile unde mă aflu, nu pot să ştiu dacă s'a făcut sau nu pe lângă Sfântul nostru Sinod această intervenţie, şi nici răspunsul datorat de Autoritatea noastră supremă „amestecului", „invalidărilor" şi „ingerinţelor" exercitate de I. P. S. Mitropolit Serghie dela Moscova asupra Bisericii noastre autocefale.

Ceeace ştiu, după cum se va vedea îndată, este că I. P. S. Mitropolit Serghie, „un om ambiţios şi autoritar", — ca să amintesc cu acest prilej caracterizarea ce i s'a făcut în conferinţa dela Vatoped (Iunie 1930) de către arhiepiscopul polonez dela Grodno, — Alexis,— judecă, măsoară oamenii, stările de fapt şi evenimentele cu două greutăţi diferite, dând astfel naştere la descumpăniri evidente în întreaga Biserică Ortodoxă de Răsărit.

Dau aci,, în extenso şi în traducere românească, una

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

am auzit acum chemarea ce ni s'a făcut, iată a venit timpul să ascultăm trâmbiţa Bisericii noastre.

Fraţi studenţi şi creştini colegi, veniţi să strângem rândurile în Biserica lui Hristos şi să luptăm lupta sfintei Lui Biserici ortodoxe, care a încununat cu cununi mai strălucitoare decât soarele şi mai preţioase decât orice diamant, pe toţi luptătorii ei.

Fraţi teologi, şcoalele normale îşi au şcoalele lor de aplicaţie, unde normaliştii aplică ce învaţă; şcoalele de meserii au ateliere unde elevii pun în practică ce li se predă de profesori; facultăţile de ştiinţă şi medicină, au laboratoare unde studenţii experimentează ce au învăţat, noi nu avem nici şcoale de aplicaţie, nici ateliere şi nici laboratoare.

Cine vrea să îmbrace cinul monahal trebuie să facă ani de noviciat, ucenicie de grele încercări pentru a se vedea dacă este pregătit pentru „chipul îngerilor" ce doreşte să-l ia.

Noi unde ne facem ucenicia[1])? unde experimentăm ce învăţăm? Unde ne petrecem timpul ce este dat pentru experienţă? Unde ne cercetăm dacă vom putea să fim preoţi nu aşa cum ne cere lumea, ci cum ne vrea Domnul, care dându-ne această nespus de mare taină „ne-a pus să îngrijim de vistieriile cerului, ne-a dat o putere pe care n'a dat-o îngerilor şi arhanghelilor".

1. Sf. Ioan Gură-de-Aur. „Tractatul despre preoţie" cartea 3, 9.

Veţi zice: „în biserică"! Aci ar trebui, dar noi ştim decâteori am ajutat un servitor al altarului, cercând să experimentăm ce am învăţat!

Sunt facultăţi, ca cea din Bucureşti, care la catedra de îndrumări misionare, au şi o aplicaţie la copiii dela şcoalele primare, aceasta însă este numai o ramură a încărcatului arbore de experienţe ce trebuie să le facem.

Noi cerem Bisericii să ne facă misionari, dar înafară de carte, am lucrat noi spre a vedea câtă deosebire este între carte şi câmpul de luptă, convingând pe stăpânii noştri, că suntem înarmaţi pe deplin, nu numai cu ştiinţa teoretică, dar şi cu experienţa lucrului şi viaţa oţelită în sfinţenia dragostei, condiţiuni sine qua non pentru misiune?

Mântuitorul Iisus Hristos, Dumnezeu fiind, nu a dat ucenicilor numai învăţătura şi puterea de a face minuni, ci i-a trimis să facă şi experienţă, înainte de a le da porunca propoveduirei (Matei 10).

Sf. Ioan Gură-de-Aur, Sf. Ambrozie şi alţi sfinţi, fugeau de preoţie socotindu-se nedemni pentru o aşa de mare misiune sfântă. Şi cine a îndeplinit poruncile Domnului mai mult decât apostolii şi a fost preot mai vrednic de aceşti sfinţi? Fraţi teologi, Biserica ortodoxă română a fost binecuvântată în

---

din scrisorile I. P. Sale adresată la 15 Octomvrie 1931:

„Sanctităţii Sale Fotie II, arhiepiscopul Contantinopolei, noua Romă, şi patriarh ecumenic".

„Imbrăţişând pe Sanctitatea Voastră cu o sărutare frăţească în Christos, o salut din toată inima".

„Scrisoarea Sanctităţii Voastre din 25 Iunie anul acesta (Nr. 1428) a fost examinată cu toată atenţia de noi înşine şi de episcopii membri ai Sfântului nostru Sinod patriarhal. Din nefercire, cu toată dorinţa noastră de a bine primi orice efort al Bisericii-Mame atunci când vine în ajutorul altor Biserici care ar avea nevoe, noi n'am găsit nimic în scrisoarea Sanctităţii Voastre, care a ingerinţei patriarhatului ecumenic în chestiunea nostru de vedere în ceea ce priveşte situaţia mitropolitului Evloghie 1). In scrisoarea S. Voastre, ca justificare a ingerinţei patrarhatului ecumenic în chestiunea mitropolitului Evloghie, puneţi înainte de toate ideea că patriarhatul are datoria morală şi canonică de solicitudine chiar şi faţă de Bisericile care nu depind de jurisdicţia sa. Socotind inoportună deocamdată punerea acestei chestiuni în toată amploarea ei, eu mă voiu mărgini numai la constatarea că obligaţia morală de solicitudine faţă de Bisericile în primejdie, obligaţie care incumbă tuturor Bisericilor autocefale, incumbă — fără îndoială — înaintea tuturor celorlalte, celei dintâi dintre ele. Totuşi, această prioritate de datorie nu dă nicidecum conducătorului Bisericii primare puteri depline în exercitarea unui act oarecare de autoritate în raport cu o altă Biserică autocefală, cum ar fi —de exemplu—: confirmarea reprezentantului său; amestecul în vieaţa unei astfel de Biserici — prin dispoziţiuni administrative — fără ştirea conducătorului său legitim şi (cu atât mai puţin) ridicarea arbitrară a suspendărilor aplicate de el şi sustragerea de sub jurisdicţia sa a clericilor cari depind canoniceşte de el, etc. Chiar canonul XVII al Sinodului al patrulea ecumenic, care dă episcopilor dreptul de apel împotriva mitropolitului lor, fie la exarhul regiunii, în care se află, fie la Patriarhul de Constantinopole, este interpretat — la Zonaras de exemplu, — ca vizând pe mitropoliţii din cuprinsul patriarhatului constantinopolitan, — plân-

1. I. P. S. mitropolit Evloghie, expatriat la isbucnirea revoluţiei bolşevice şi aflător de-atunci încoace la Paris, e considerat ca singurul reprezentant al vechii Biserici ruseşti, antisovietist şi antiserghist. E mitropolitul ruşilor din «Diasporă» şi în această calitate a şi fost recunoscut de Patriarhia ecumenică dela Constantinopole, acordându-i-se protecţia acesteia.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

ultimul timp cu un laborator pentru experienţe, şi atelier de ortodoxă ucenicie; veniţi la lucrul uceniciei noastre, veniţi să ne pregătim pentru sfânta preoţie căreia ne-am închinat viaţa noastră, Domnul vă cheamă „Veniţi la mine toţi" . . .

Fraţi colegi dela toate Facultăţile laice, preoţia a fost dată de Mântuitorul numai ucenicilor şi urmaşilor lor; botezul şi porunca misiunei creştine a dat-o tuturor celor cu semnul crucii.

Preoţia este dată numai unora, biserica este a tuturor şi toţi suntem fii ei aici pe pământ şi cu misiunea de a îndruma mâine în stat, pe cei de o credinţă şi sânge cu noi.

Hristos se poate propovedui nu numai pe amvon; ci din orice loc, mai ales cu sfinţenia vieţii şi viaţa nu se poate sfinţi decât în Biserica Lui.

„Multa ştiinţă ne apropie de Dumnezeu" zicea Bacon de Verulam, marele filosof şi ştiut este că toate ştiinţele oricum s'ar numi şi despre orice ar trata, au singur izvor, pe Hristos, căci „toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ce a fost făcut, n'a fost făcut fără El" (Ioan 1, 3).

Biserica noastră scumpă, se va bucura pe deplin atunci când toţi fiii ei vor trăi după învăţăturile sale, şi ţara noastră iubită va fi puternică înlăuntru şi în afară, cât timp va fi creştină, moştenitoare fără întrerupere a piozităţii, ortodoxiei strămoşilor noştri.

Pentru Biserica noastră ortodoxă mult încercată în istorie, dar totdeauna învingătoare, pentru unitatea sufletească a României-Mari, *veniţi cu toţii să formăm tineretul ortodox,* veniţi să ne unim în acţiunea de apărare a Bisericii noastre strămoşeşti, veniţi cu toţii să facem ucenicie la uşa altarului, veniţi să învăţăm cu toţii ca să trăim în viaţă sub binecuvântarea ierarhilor noştri, veniţi să întrebuinţăm timpul, învăţând nu numai dela profesori, ci şi unul dela altul şi toţi dela Domnul; veniţi Hristos ne cheamă.

GH. PASCHIA
doctorand în Teologie.

RUGĂCIUNE

Doamne dă-mi, Te rog, putere să Te laud ne'ncetat;
Fraţilor să spun mărirea-Ţi şi puterea-Ţi minunată,
Să le predic vestea bună şi cuvântul ce ne-ai dat
Prin aleşii Tăi ce astăzi împrejuru-Ţi se desfată.

Dă-mi putere, Doamne sfinte, să Te cânt cum se cuvine,
Să învăţ cucernicia şi evlavia smerită;
Să Te port în gându-mi tainic, pururea să fii cu mine
Şi să dobândesc la Tine mântuirea mult dorită.

Fă ca glasu-mi să răsune, când vorbeşte despre Tine,
Şi în inimi să pătrundă, gândurile să prefacă.
Celor buni credincioşia cu iubirea să le-o 'mbine,
Iar cei răi, potrivnici Ţie, să m'asculte şi să tacă...

Cer acestea sfinte Doamne, în umila-mi rugăminte
Numai pentru ca în lume, să pătrundă slava Ta,
Să se plece semeţia, iar acei fără de minte
Să-şi cunoască slăbiciunea, iară Tu să-i poţi erta!

T. DELACRAINICI

gerile în contra mitropoliţilor din alte patriarhate trebuind să fie adresate propriilor lor patriarhi.

In felul acesta, s'ar aplica cu stricteţă canonul VIII al Sinodului al III-lea ecumenic: „Nici unul din evlavioşii episcopi să nu-şi întindă puterea sa asupra vreunei alte eparhii".

Tot atât de contestabilă este — după noi — şi afirmaţia cuprinsă în scrisoarea S. V. că teritoriul Europei occidentale, unde a survenit chestiunea mitropolitului Evloghie, este supus jurisdicţiunii patriarhului de Constantinopole. Canonul 28 al celui de al patrulea Sinod ecumenic, determină cum nu se poate mai bine limitele patriarhului constantinopolitan. Ele sunt: Tracia, Pontul, Asia proconsulară şi toate eparhiile care se găsesc printre barbarii acestor regiuni, adică — după Balsamon — Alinii şi Ruşii, cei dintâi depinzând de regiunea pontică şi ceilalţi de Tracia, cu alte cuvinte, de regiunile Mării Negre, care depind de Constantinopole.

Ţările barbare din Europa occidentală: Germania, Bretania, etc., au aparţinut întotdeauna patriarhului dela Roma, cu toate că unele dintre ele primiseră Creştinismul direct din Orient, fără intermediul Romei. Aceasta era starea lucrurilor până la separarea patriarhului roman şi de atunci încoace nu există niciun act statuat de întreaga Biserică şi obligatoriu pentru toţi, din care să rezulte că teritoriul patriarhatului roman ar fi reunit la acela al Constantinopolei. Iată pentru ce, Biserica rusă, ca şi Biserica din Grecia sau oricare altă Biserică autocefală, îşi putea întemeia în libertate parohiile sale în Europa occidentală, dirijindu-le. Nimeni, de exemplu, n'a avut gândul de a cere încuviinţarea patriarhului din Constantinopole pentru sfinţirea unei Biserici din ţările acestea, aşa cum era practica — obligatorie, — de exemplu, în Palestina faţă de patriarhul din Ierusalim sau în Egipt faţă de cel din Alexandria.

Preotul PARASCHIV ANGELESCU.

(va urma)

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CLOPOTUL PATRIARHIEI A SUNAT.

Din trecutul istoric al clopotului.

Tânara principesă Elisabeta de Wied — care era să devie prima regină a României, a fost profund impresionată — venind în ţară — de clopotele Mitropoliei şi ale bisericilor din Bucureşti. Carmen Sylva a văzut pentru prima dată Capitala, de pe Dealul Filaretului, dela gară de acolo, unica gară din Bucureşti pe acea vreme, a unicei linii ferate româneşti: Bucureşti-Giurgiu.

Domnitorul îşi adusese mireasa cu vaporul pe Dunăre, şi dela Giurgiu, cu trenul, până în gara Filaretului.

„Când sosii în gară“ — scrie Carmen Sylva — „şi ne urcarăm în trăsură, exclamai de admiraţiune, pentrucă pe deasupra penelor cari fâlfâiau la căscile soldaţilor, pe deasupra cailor şi steagurilor, dincolo de această mare de capete omeneşti, zărisem oraşul culcat între coline şi întinzându-se între vâlcele înverzite cu acoperişurile sale sclipitoare, cu sutele de mici biserici, cu casele sale, scăldate într'un soare strălucitor. Oraşul mi-aducea aminte de Moscova“.

Urcând apoi dealul Mitropoliei Ungro-Vlahiei, pe drumul strâmt, deatunci, perechea princiară a trecut şi ea pe sub clopotniţa istorică pe sub care trecuseră atâţia domni romani, atâţia mitropoliţi. Urcând colina, care dela 1658 a fost în istoria modernă şi în istoria contemporană a României, ceeace fu în bătrâna Romă colina Capitoliului, Carmen Sylva n'a văzut nici covorul roşu, întins, ca înfrumuseţare, ocazional, peste toată curtea Mitropoliei—nici cele 50 de perechi tinere, ce urmau să fie cununate în ziua aceia.

In primul moment tânăra princesă a auzit numai muzica clopotelor, find adânc impresionată ca şi genialul muzician Czaikowsky, care în simfonia sa, 1812, dă un rol covârşitor „clopotelor din Moscova“.

Cum s'a turnat clopotul

In amintirea acelor clipe impresionante, Carmen Sylva a stăruit să se făurească un clopot mare, care să se audă şi prin satele depărtate, din jurul Bucureştilor.

Dorinţa reginei-poete s'a realizat abia în anul 1888, adecă în anul când s'a clădit şi Ateneul român.

Pentru ca să fie ca un simbol, o închegare a trecutului şi o promisiune pentru viitor, s'a hotărât ca la fabricarea marelui clopot să se întrebuinţeze alte două clopote istorice; metalul cel nou, făurit în al doilea deceniu de domnie a regelui Carol I-iu, a fost adăugat pe lângă cel ce ieşise din topirea unui clopot mic al mitropolitului Teodosie, din 1693, clopot aproape tot atât de vechiu ca şi mânăstirea lui Constantin-Vodă Şerban, înălţată la 1654 şi a cărei biserică era menită de soartă să devie patriarhie a românilor de pretutindeni.

S'a mai topit cu acel prilej şi clopotul Mitropolitului Grigore, clopot ceva mai măricel, aşezat în clopotniţă în anul 1829, după revoluţia lui Tudor Vladimirescu.

Noul clopot a fost turnat sub îngrijirea Mitropolitului Iosif Gheorghian, după cum am spus, la 1888, şi aşezat apoi pe nişte schele de fier alături de clopotniţa veche.

Ridicarea clopotului.

Conform unei înţelegeri dintre d. *Mihail Berceanu*, ajutor de primar delegat al municipiului, şi d. Roger Bolomey, directorul general al serviciului arhitecturei, s'a ridicat un esafodagiu provizoriu, astfel că clopotul patriarhiei a putut suna de Crăciun.

Clopotul are o înălţime de vreo trei metri şi cam tot atât este diametrul circomferinţei de jos.

Pe lângă că are un timbru sonor, cald şi solemn în acelaş timp, clopotul este şi frumos ornamentat de un chenar, alcătuit din îngeri, în partea de jos şi un alt chenar de împodobire, în partea de sus.

Pe de lături se văd în relief Sf. Impăraţi Constantin şi Elena şi Sf. Dumitru.

Mai e şi marca României.

O inscripţie arată anul şi împrejurările, în cari a fost turnat clopotul. Pe cealaltă inscripţie se poate citi:

„La zile de bucurie, la serbători şi la sacrificiile voastre de mântuire sunaţi trâmbiţele, ca ele să vă fie amintire, înaintea Dumnezeului vostru: „că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru“. (Numerii X. 10).

Din inscripţia de mai sus, de pe clopotul Patriarhiei, ar rezulta că creştinii ar fi putut întrebuinţa odinioară „trâmbiţele“, în loc de clopot.

In timpul zilelor noastre, clopotul Patriarhiei neavând glas, s'a tras cu tunurile de Paşti.

In timpul războiului, când veneau aeroplane nemţeşti, ca şi pe vremea veche, când veneau Turcii sau ardea în Capitală, clopotul bătea sinistru într'o parte, ca un fel de alarmă sau chemare de ajutor.

Azi, clopotele mai mici ale patriarhiei sunt înfrăţite într'un acord armonic cu glasul marelui clopot, care este fundamentala gamă de orgă a acordului. Sunetele tuturor clopotelor, ce se vor auzi, vor aduce nădejdea în suflete şi vor inspira încrederea într'un viitor care nu va mai admite grozăviile războiului.

ALEX. F. MIHAIL

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

BOTEZUL ETERODOXILOR LA PAROHIA MĂRCUŢA.

In ziua de 8 Nov. a. tr., sf. Arangheli Mihail şi Gavril, cu ocazia hramului sf. biserici parohiale Mărcuţa, s'a săvârşit sf. Taină a botezului la 15 sectanţi, după ce mai întâi au fost catehizaţi la adunările care se ţin în fiecare seară în diferite cartiere ale parohiei.

Serbarea a decurs în felul următor:

Marţi seara 7 Noembrie, la orele 5 p. m. a avut loc sfinţirea .artoselor. Au luat parte la sf. slujbă preoţii: N. Otopeanu pensionar, Pr. Const. Popescu dela parohia Pantelimon, Pr. Alex. Popescu dela Spitalul Pantelimon, Pr. Dr. Corneliu Popescu dela parohia Dobroeşti, Pr. Ştefan Palaghiţă şi Diaconii Victor Ojoc şi T. Drăgulescu.

Răspunsurile la sf. Liturghie au fost date de corul Căminului de fete „Ocrotirea Femei“ din curtea bisericii Mărcuţa, de sub conducerea D-nei Tana Nănescu dela Opera Română.

Predica zilei a fost ţinută de Pr. Aurel Reu, fost misionar în America. A luat deasemeni cuvântul D-l Dr. V. Trifu vorbind despre „Invierea Mântuitorului în faţa adevăratei ştiinţe“.

După terminarea serviciului divin, toţi preoţii în frunte cu Părintele Protopop Econ. Tr. Vintilescu şi diaconii, au eşit în curtea bisericii, sf. biserică fiind neîncăpătoare pentru marea mulţime adunată, unde era pregătit, pe o scenă improvizată, butoiul cu apă

în care urma să fie botezaţi nouii creştini, săvârşind botezul a 15 sectanţi.

Predica a fost ţinută de *Pr. Şt. Palaghiţă parohul bisericii Mărcuţa.*

A doua zi Miercuri 8 Noembrie, sf. Arangheli Mihail şi Gavril, a luat parte la sf. Liturghie şi *Asociaţia Patriarhul Miron*, de sub conducerea Protos. Teofil Ionescu, în afară de enoriaşii parohiei Mărcuţa şi alţi creştini cari se adunaseră într'un număr neobişnuit de mare. Sf. Liturghie a fost oficiată de un sobor de preoţi, între care au fost, pe lângă preoţii din ajun cari au luat parte la sfinţirea artoselor şi pe care i-am enumerat mai sus, şi Protos. Teofil Ionescu, Pr. Aurel Reu, fost preot în America, Pr. Ioan Popescu dela biserica sf. Gheorghe Capră, în *asistenţa P. C. Econ. Tr. Vintilescu Protoiereul Circ. I din Capitală.*

Printre naşi notăm pe d-nii: *C. Stănescu, Directorul general al Ocrotirilor din Ministerul Muncii,* din partea d-lui Ministru D. R. Ioaniţescu, *Av. Mihail Berceanu, Mircea Poenaru Bordea, Av. Bosnief Paraschivescu,* Dr. *V. Trifu,* Dr. *Ilie Rădulescu, I. Cupeş, Pascu Oancea, V. Călin primarul* Com. Suburbane Principele Nicolae, *V. Condulescu* fost primar etc.

După săvârşirea botezurilor, a luat *cuvântul Păr. Protopop Tr. Vintilescu* arătând importanţa botezului. Au mai luat desemeni cuvântul: *Diac. T. Drăgulescu, şi V. Condulescu,* tuturor mulţumindu-le *Pr. Ştefan Palaghiţă* parohul bisericii.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

In urmă s'a servit o **masă gratuit la 600 persoane.**

Intre cei cari s'au ostenit la reuşita acestei serbări, *D-l Pascu Oancea*, mare filantrop care a dăruit artosele; *D-l avocat Cosac, V. Condulescu* fost primar, *Victor Călin*, actual primar, *I. Oprovici* şi

remarcăm pe *D-na Maria Belissimus*, directoarea Căminului „Protecţia Femeii“, o adevărată mamă a nenorociţilor, care a lucrat fără preget împreună cu tot personalul Căminului, punând totul la dispoziţie; *Drăgan Marinescu* epitropi, precum şi D-nii *Ioan Pârvu, Adam Ghiţă, Ioan Năstase*, etc.

Serbarea a luat sfârşit la orele 3 p. m.

ASISTENT

ASOCIAŢIA MISIONARĂ A STUDENŢILOR CREŞTNI

Incă din anul 1926, d-l *V. G. Ispir*, profesor de Indrumări misionare şi Sectologie la Facultatea de Teologie din Bucureşti, a înfiinţat această Asociaţie, care depune anual o activitate intensă, lăsând să se întrevadă că la baza înfiinţării ei a fost măreaţa şi creştineasca idee, de a face ca tinerii studenţi — mai ales cei teologi — să contribue la răspândirea în popor a adevărului creştinesc, a vieţii morale, a edificării religioase.

Nu numai învăţând carte, însuşindu-şi cunoştinţi înalte, teoretice, va putea studentul creştin să contribue cu puterile lui la opera de zidire sufletească a fraţilor lui mai puţin învăţaţi, ci venind în contact cu ei, împărtăşindu-le din învăţătura lui, punând în practică ceeace a învăţat, luând parte cu tot sufletul, cu tot entuziasmul lui tineresc, la activitatea misionară aşa de necesară azi, când Biserica noastră are atâţi duşmani interni şi externi

Studentul creştin nu va părăsi viaţa intelectuală, studiile rigide — dar folositoare, — dar le va da viaţă prin aceea că, în zile anumite va lucra pe ogorul creştinesc, practicând ceeace a învăţat.

Va fi colaborator al preoţilor, şi îndrumat de aceştia, precum şi de profesorii săi, va lupta ca un soldat credincios pentru slava ortodoxis-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

mului, pentru întărirea în credinţă a celor slabi, pentru aducerea pe calea adevărului, a celor abătuţi.

Acesta ar fi în câteva cuvinte rostul Asociaţiei misionare a studenţilor creştini, rost pe care cei mai mulţi din studenţi l-au înţeles şi, muncind cu râvnă, şi-au putut vedea, în parte, rodul acestei activităţii.

Mijloacele pentru îndeplinirea scopului măreţ ce Asociaţia îşi propune să-l realizeze, scop care, desigur, nu va fi opera unei singure generaţii de studenţi — sunt următoarele:

a) Şcolile duminicale pentru catehizarea elevilor de cursul primar, la cari pot lua parte şi ucenicii atelierelor de pe lângă şcolile primare complimentare, precum şi muncitorii din fabrici, ori soldaţii din cazărmi;

b) Conferinţe cu caracter religios ţinute cu prilejul serbărilor date de membrii Asociaţiei în vederea edificării religioase a adulţilor, şi la ateneele populare din Capitală;

c) Predici ţinute în biserică, în zilele de sărbătoare;

d) Colportajul revistelor şi broşurilor cu conţinut religios-moral;

e) Diferite alte manifestări religioase, ca: mergerea în corpore la biserică în zilele de sărbătoare cu elevii şcolilor primare, împărtăşirea tuturor după posturile mari ale anului, înfrumuseţarea serviciului divin prin contribuţia studenţilor, ajutorarea celor săraci, etc.

f) Propaganda culturală în satele din jurul Capitalei şi înfiinţarea de biblioteci cari să cuprindă cărţi şi reviste religioase, etc.

Pentru aceasta, membrii Asociaţiei sunt împărţiţi în echipe misionare, fiecare având un şef, dintre studenţii mai meritoşi sau mai înantaţi în studii, cari au rolul atât de îndrumători ai colegilor, cât şi de organizatori ai activităţii fiecărei echipe.

Echipele misionare au fost foarte bine primite şi ajutate moral de preoţii şi de directorii şcoalelor unde au fost repartizate, astfel că în prezent, Asociaţia are un număr de 20 echipe, alcătuite din studenţii anului al III-lea al Facultăţii de Teologie—în mod obligator, pentru practică la „Indrumări misionare“ — precum şi din absolvenţi sau studenţi ai celorlalţi ani, ca voluntari.

Este de remarcat că echipa de fete dela Căminul „Ocrotirea Femeii“ din Şos. Pantelimon, şi cea dela Asoc. „Patriarhul Miron“ sunt formate numai din voluntari.

Este adevărat că unii studenţi nu sunt pe deplin cunoscători ai metodei de predare a cunoştinţelor religioase la copii, dar bunăvoinţa ţine locul acestei lacune, iar faptul că micii elevi sunt aşa de dornici să audă parabolele şi minunile Mântuitorului, îmbrăcate într'o formă cât mai atrăgătoare: povestirea cât mai frumos a subiectului, contribue la reuşita lecţiilor.

Comitetul de conducere al Asociaţiei, îşi dă toată silinţa pentru ca activitatea studenţilor să fie cât mai intensă şi rodnică, luând măsuri ca programul său de activitate să fie în totul îndeplinit.

Fiind sub directa supraveghere a D-lui Profesor V. G. Ispir, Asociaţia misionară a studenţilor creştini nu-şi va desminţi rostul ei, ci va căuta să contribue pe cât îi va fi cu putinţă la activitatea creştinească şi a celorlalte asociaţii religioase, cari urmăresc acelaş scop — chiar prin mijloace diferite—atâta vreme cât ele vor fi în spiritul ortodox şi nu se vor depărta un moment dela drumul luminos care duce la propăşirea ortodoxismului şi slava sfintei noastre Biserici.

Conducătorii Asociaţiei întimpină însă o mare dificultate, şi anume lipsa de fonduri. Opera ce vor să întreprindă are nevoe nu numai de entuziasmul, de zelul misionar al studenţilor misionari, ci şi de partea materială, fără de care nu poate să-şi procure reviste şi broşuri pe care să le împartă gratis copiilor şi adulţilor; nu poate întreprinde o mai mare propagandă la sate, unde este atâta nevoe de concursul lor.

E lăudabil însă faptul că studenţii, cari abia au cu ce să se întreţină la studii, se duc pe jos la datorie, sau pe cheltuială proprie; alţii cumpără din puţinul ce au, diferit material de propagandă — reviste, ziare, broşuri, iconiţe, gravuri religioase — pe care să-şi sprijine lucrarea.

TOMA CULCEA

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CRONICA INTERNA

CULTURALE

PENTRU ANALELE EPARHIEI.

CIRCULARĂ.

Urmând a se întocmi și a se tipări proectatele „Anale ale Arhiepiscopiei" Noastre, privitoare la activitatea desfășurată în Patriarhie ca centru și în special în cuprinsul Eparhiei Noastre, atât la centru cât și la protopopiate și parohii, începând cu anul 1920 și până în prezent, Vă invităm să Ne trimiteți datele necesare, potrivit următorului chestionar:

I. Opera pastorală.

1. Pe scurt și concis. Ce activitate pastorală și misionară au desvoltat preoții în parohia sau filiala lor dela 1920 — până azi, atât singuri, cât și în conlucrare cu preoții Cercului pastoral unde aparțin. Eventualele fotografii de adunări poporale la un cerc cultural ori momente vrednice de remarcat pentru publicitate.

2. Asociații religioase. Istoricul lor, rezultate obținute, contribuția preotului. Căminuri, atenee, biblioteci, cu date și cifre. Tipografii.

Societăți culturale. Relațiile preotului cu intelectualii. Foi sau reviste parohiale cu coperta lor.

Ce progrese s'au făcut dela 1920 până astăzi în ce privește mersul acestor instituții culturale, ca număr de membri, conferințe, lecturi, sporire de cărți la biblioteci, număr de cititori, abonamente la foi religioase și de educație în genere.

3. Progresele în ce privește frequentarea bisericilor și practicarea învățăturilor creștinești. Vreo fotografie remarcabilă de participare a poporului la o slujbă religioasă.

4. Ce vicii sunt în parohie? Sunt în creștere sau în descreștere?

Câți concubinari sunt astăzi și câți au fost la 1920? O statistică a divorțurilor. Fotografii de cununii în massă mai mare a concubinilor sau de boteze în massă.

5. Convertiri la creștinism, reveniri dela sectanți. Cum se prezintă mișcarea sectelor și cu ce rezultate au fost combătute? Se vor da lămuriri complecte și fidele.

6. Preotul predică regulat, ține conferințe, ce activitate desfășoară la cercul pastoral? Are publicații teologice, literare? Ce titluri academice posedă, ce succese mai importante poate arăta în activitatea sa pastorală?

Ce persoane îl ajută în această activitate și în ce mod?

7. Coruri bisericești, serbări, teatru religios. Invățământul religios în școala primară. Cântă elevii în biserică? Cântă poporul întreg unele cântări?

Activitatea preotului în ce privește progresul economic al enoriașilor, în Bănci și Cooperative.

II. Opera carității creștine.

1. Spitale, aziluri, închisori, orfelinate, școli de corecție. Activitatea preotului în aceste instituții.

2. Cantine populare, mese pentru săraci, societăți de binefacere, colecte, liste de subscripții. Fondul milelor dela biserici. Istoricul lor, organizația și activitatea lor, cu tablouri și cifre, arătându-se partea preotului la conducerea lor sau în activitatea lor.

Se vor da și fotografii, precum și numele celor mai merituoși enoriași (bărbați ori femei), cari susțin asemenea întreprinderi caritabile.

III. Partea gospodărească.

1. Ce edificii s'au construit dela 1920 până astăzi? Biserici, capele, clopotnițe, case parohiale, case producătoare de venituri, prăvălii, atenee, căminuri culturale, etc.

2. Istoricul lor, data întemelierii, data terminării, a sfințirii sau inaugurării. Ci ne a întocmit planurile, ce stil, ce dimensiuni, câte încăperi, etaje, confort, instalații. Costul lor. De unde s'au acoperit cheltuelile? Cine au contribuit? Marii donatori, numele lor și sumele date.

3. Ni se vor trimite și fotografiile sau schițe reușite ale acestor edificii, ale ctitorilor sau ale marilor donatori; iar unde preoții locului și-au câștigat merite speciale în această privință, să adauge și fotografia preotului cu câteva date, despre activitatea lui, verificate de protopop.

4. In o parohie unde s'a ridicat de ofrandele bisericii un monument pentru comemorarea eroilor. Eventuale fântâni monumentale. Fotografiile lor, dacă sunt făcute de biserică și organele ei.

5. Reparații de biserici și de case parohiale. Sumele cheltuite și proveniența lor cu fotografiile lor.

Observăm, că astăzi prin toate satele se află amatori fotografi, cari pot face fără cheltueli speciale asemenea fotografii. Dar fotografiile să fie succese, din o astfel de perspectivă luate, încât clădirea să apară în forma cea mai prezentabilă.

6. Ce terenuri, moșii, păduri sau bălți, ori alte realități a câștigat parohia după 1920 și în ce mod? Prin împroprietărire, prin donații sau prin proces? Cari servesc personalului bisericesc, cari produc venituri bisericilor și ce anume venituri? Orice altă avere mobilă și imobilă. La fiecare o scurtă și concisă descriere a faptului.

7. Ce alte surse de venituri s'au adaos parohiei după 1920.

8. O copie după bugetul anului 1920 sau 1921 și altă copie de pe ultimul an, din care să se vadă, cum prin o corectă gospodărire, venitul bisericii s'au urcat. In legătură cu aceasta, trebue să se încheie, care a fost maximul de venite anuale și în care an, căci — unele biserici sau parohii au avut până în 1925 bugete de 3—4 sute de mii; iar după 1925 venitul brut s'a urcat la 1—2—2½ milioane lei, deci un progres uriaș. In legătură cu aceasta, se poate indica scurt și ce efect a avut legea nouă de organizare a Bisericii, sub raportul activității economice, știut fiind, că legea dă curs liber inițiativelor de chivernisire economică în parohii.

9. Pangarul. De când s'a înființat și ce beneficiu aduce?

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

10. Există un serviciu de colportaj şi ce beneficiu aduce?

11. Reparaţii şi împrejmuiri la cimitire.

12. Ce ajutoare au dat prefecturile sau primăriile prin bugetele lor?

Dar celelalte servicii ale Statului? Se vor da numele acelor bărbaţi cari deţinând diferite demnităţi la comuni sau la Stat, au susţinut nevoile materiale ale parohiilor. Fotografiile lor.

13. Ce obiecte mai de seamă s'au mai procurat în inventarul bisericilor, dela 1920 până astăzi, şi valoarea lor.

14. Ce obiecte de valoare istorică, artistică sau numai materială posedă bisericile? Fotografiile lor.

IV. Mânăstirile şi schiturile.

Aceleaşi lucruri le vor încheia şi mânăstirile şi schiturile, delegând pentru fiecare câte un preot superior ca să compuie mici monografii despre tot ce s'a făcut nou, reparat, înfiinţat, îndreptat dela 1920 încoace, indicând toate momentele de progres.

Toate datele acestea, Ni se vor trimite neapărat până cel mai târziu la 1 Aprilie a. c. Preoţii vor putea face aprecieri şi observaţii în legătură cu activitatea şi experienţa lor pastorală şi vor consemna în rapoartele lor orice moment important pentru progresul bisericii.

P. C. Protoierei vor supraveghea de aproape, executarea ordinului de faţă. Pe lângă aceasta, Prea Cucerniciile lor vor întocmi dări de seamă complecte asupra activităţii fiecărui cerc pastoral din circumscripţiile lor, precum şi asupra activităţii personale ce au desvoltat în protopopiate, făcând şi istoricul acestora şi indcând eventualele aşezăminte, făcute pentru protopopiat sau preoţii din cerc. Fotografiile căminelor preoţeşti şi a cântăreţilor.

Cum Noi dorim ca lucrarea ce vom întocmi să fie o oglindă fidelă a multiplei activităţi desfăşurată sub arhipăstoria Noastră, atragem atenţia tuturor Protoiereilor şi preoţilor Noştri, să Ne trimită lucrări conştiincios întocmite şi complecte şi în timpul cel mai scurt posibil, cunoscând că data de 1 Aprilie, e termenul peste care nu se poate trece.

E destul de grea lucrarea de care ne-am apucat, dar, — dacă fiecare cleric îşi va lua în serios partea sa de muncă, ea va reuşi.

Pentru redactarea lucrării, sistematizarea datelor, am numit un cleric special, care se va ocupa intens de această lucrare. Deci toţi să se grăbească a-i uşura sarcina, trimiţând datele cerute.

Intrucât înainte cu câţiva ani s'au mai trimis de unii asemenea date, ele se vor da din nou sau complecta.

Cu arhiereşti binecuvântări.

MISIONARE CREŞTINE

Primiri la ortodoxism.

D-ra Vilma Gheorghiu de confesiune romano-catolică, a trecut la Ortodoxism prin taina Mir-Ungerii, având ca naşă pe d-na Constantina Pr. St. Palaghiţă. A fost înscrisă între credincioşii parohiei Mărcuţa din Capitală, unde a primit catehizarea.

— D-l Gh. Rohr, inginer mecanic, de confesiune romano-catolică, a trecut la Ortodoxism prin taina Mir-Ungerii, având ca naş pe d-l maior dr. V. Ionescu. A fost înscris între credincioşii parohiei Sf. Elefterie, din Capitală, unde a primit catehizarea.

— Tânărul Franţ Victor Guliuo de confesiune romano-catolică a trecut la ortodoxism, prin oficierea Sf. Taine a Mir-Ungerii.

Catehizarea i s'a făcut de Preotul paroh din parohia Buşteni.

Cercetarea celor din închisori dela Parohia Cornu-Câmpina.

La vreo patru km. depărtare de parohia Cornu, unde păstoresc de 14 ani, pe un platou din partea stângă a apei Doftana se află închisoarea botezată cu acelaşi nume al apei.

Am vizitat această închisoare în fiecare an, cu prilejul Sf. Sărbători ale Naşterii şi Invierii Domnului. Motivul ce m'a determinat n'a fost altul decât dumnezeeştile porunci ale Mântuitorului Hristos.

Pentru ca să pot face mai eficace vizita mea la închisoare, totdeauna am făcut apel la enoriaşii mei cari mi-au dat daruri în natură ce le-am dus deţinuţilor. Totdeauna am dus 150-200 pachete conţinând alimente. Am oficiat un scurt serviciu religios, citind şi Sf. Evanghelia zilei, iar prin predică am căutat să alin suferinţele sufleteşti, după cum prin daruri pe cele trupeşti.

Pot mărturisi fără a exagera că în temniţă asistenţa religioasă este aproape inexistentă.

Inchisoarea a avut un post de preot, desfiinţat de măsurile financiare. In prezent se dă asistenţă cu un frate preot din Telega. Dar ce poate face un preot care oricâtă bunăvoinţă ar avea, nu are mijloacele necesare la dispoziţie! Pentrucă Statul nu ne poate furniza mijloacele necesare, m'am gândit că le putem găsi din belşug,— la binevoitorii creştini.

Pentru acest lucru propun ca având înalta aprobare a Sf. Patriarhii, fiecare din preoţii vecini să fie obligaţi cel puţin odată pe lună să meargă să oficieze serviciul divin la închisore, aprovizionaţi cu daruri. Să se tipărească cărţi cu rugăciuni speciale pentru deţinuţi şi cărţi cu conţinut religios moral.

In mânăstiri avem pe Cuvioşii călugări, cari ar putea rămâne câtăva vreme în ascultare alături de aceşti oropsiţi, înrâurind astfel asupra schimbării vieţii lor, care din toate punctele de vedere lasă de dorit. Socotesc că prin aceste puţine arătate, s'ar putea schimba în bine vieaţa religioasă morală a celor din temniţe, prin ajutorul bisericii.

Pr. prof. P. PROVINCEANU.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

FILANTROPICE CREŞTINE

Mila creştină în parohia Belu din Capitală.

Asistenţă socială organizată în parohie de biserica noastră prezintă următoarea situaţie:

Prin stăruinţa anilor trecuţi reuşind a lega sufletele credincioşilor de biserică, obţinând un teren favorabil am început a semăna sămânţa sentimentului milei creştine faţă de cei în mai mare lipsă.

Cartierul nostru de periferie având prea multe familii în suferinţă, ne-am gândit a le veni în ajutor. S'a constituit un comitet parohial pus sub conducerea părintelui ajutător, care să se ocupe deaproape de această chestiune.

Obiectivul a fost şi este de a se da familiilor cu desăvârşire lipsite şi în primul rând familiilor cu orfani şi neputincioşi zilnic mâncare caldă şi pâine pe timpul iernei. Mijloacele pentru atingerea acestui scop sunt mai multe: Intâiu: apelul la sentimentul de milă al enoriaşilor cu stare bună, binevoind a se înscrie şi a contribui zilnic sau la intervale mai mari cu diferite alimente: pâine, cartofi, varză, fasole, lemne, orez, prune, etc., alţii cu bani.

Pâinea şi alimentele făgăduite se strâng dela enoriaşi prin colectori trimişi zilnic din partea cantinii — recrutaţi dintre cei care primesc hrană şi uneori dintre copii de şcoală.

II. Apelul nostru a fost îndreptat apoi şi în afară: la primărie, diverse instituţii bancare, diverse case mari şi fabrici de producţie ca de pildă: fabrica Herdan, Gagel, care au binevoit a contribui cu diverse sume, unii: cu 30—40 de pâinii zilnic, la fabrica: Fraţii Rocus, care au trimis de 3 ori pe săptămână măruntae de porc şi cartaboş, spre a fi distribuite săracilor.

In anii trecuţi 1931 şi 1932, bucătăria cantinei era ţinută în câte o cameră particulară, obţinută în mod gratuit sau chirie.

In toamna aceasta s'a construit *din scânduri spatele bisericii un local spaţios cu o sală pentru camera bucătăriei şi o sală mai mare pentru distribuţia mâncării.* A început să funcţioneze din *ziua de 10 Dec. c. dând la prânz pâine şi mâncare caldă cam 200—260 porţii.*

La vremea distribuirei, oamenii *vin pregătiţi şi primesc porţile de pâine şi de mâncare atâtea cu câte sunt înscrişi specificate şi în bonul de hrană, ce-l posedă fiecare* primitor.

Pregătirea mâncării la bucătărie *se face de femei în mod benevol, care fac cu rotaţie la interval de 30—40 zile, sub supravegherea unui membru din consiliu parohial în ipostasul de econom.*

Distribuţia se face de asemenea *sub supravegherea unuia din membrii comitetului, care de asemenea* fac rotaţie şi a secretarului comitetului, observând ca să dea mâncări celor ce prezintă bonul primit mai dinainte şi numărul de porţii înscris.

III. Cu prilejul parastaselor se dă îndemn ca cei care în familie nu pot să facă pomana la *cantina bisericii,* plătind în acest scop costul unui număr oare care de porţii de pâine şi mâncare.

IV. In anul acesta, în scopul strângerii de fonduri s'au făcut nişte cutii, care sunt trimise prin parohie în fiecare Duminică, după prânz purtate de cei care primesc ajutoare şi de membrii din comitet.

Se realizează sume frumuşele.

După posibilităţii se fac *ajutoare şi cu lemne, îmbrăcăminte, încălţăminte.*

Asistenţa socială astfel organizată poartă numele *de: „Bunu Somarinean“.*

Paroh. Pr. P I. POPESCU

Contribuţia femeilor la asistenţa creştină socială.

In capitală la unele biserici, de sfintele sărbători, preoţii conştiincioşi au împărţit daruri oamenilor sărmani, însă în unele enorii, cum este parohia: *Puţu lui Crăciun* şi *Belu,* acest lucru se face în stil mai mare, ba încă în tot timpul iernii, cei sărmani, capătă hrană în mod gratuit, lucru despre care am pomenit cu alt prilej.

O lucrare vrednică de laudă se desfăşoară şi la biserica *Sfânta Vineri nouă,* unde un grup de doamne, prezidate de d-na *Evdochia Pr. T. Vintilescu,* lucrează cu multă pricepere pentru ajutorarea enoriaşilor nevoiaşi din parohie.

Această operă creştinească, datează din 1925, deci, după o muncă de 8 ani, pe lângă creiarea unor mici izvoare de traiu, au ajutat cu anumite sume, şi câteva biserici lipsite din capitală şi provincie.

Mijloacele de ajutorare s'au făcut din vânzarea unor iconiţe, broşuri religioase, mărţişoare şi din donaţiuni.

Inbucurător este faptul, că doamnele din comitet, cercetează casă cu casă şi ajutoarele ce dau, se fac numai acelor ce sunt cu adevăraţi lipsiţi, dar mai ales celor suferinzi. Dintre ceice susţin cu căldură această lucrare, iar la nevoie contribue şi cu jertfe personale, afară de d-nele Preotese: *Evdochia Pr. T. Vintilescu, Alexandrina Pr. St. Ionescu şi* soţia *Pr. Gh. Gibescu,* d-nul *Manole Beiciu* dă 100 pâini pe an, *d-na Anastasia Ionescu* 200 kg. carne, *d-l I. Marinescu* 120 kg. făină, *d-na Sofian* a plătit costul unui vagon cu lemne cedate de un evreu, care s'au împărţit săracilor; iar restul *sumei de 80-90 mii lei cheltuită de „Naşterea Domnului“* pentru lucrurile mărunte la una sută persoane, ca; rochii, bluze, şorţuri, cămăşi bărbăteşti şi de copii, încălţăminte şi alimente: carne, zahăr, făină, orez, untură, etc.

Doamnele amintite se ocupă şi cu câştigarea sufletelor pentru Christos, de pildă au ajutat pe unele femei lehuze, *au botezat 32 copii nevoiaşi, au botezat 6 evreice,* au *căsătorit pe unii tineri ce trăiau în concubinaj, întreţin doi elevi în liceu, iar copiilor sărmani dela şcoala primară le procură ciaiuri gratuit,* pentru care până în prezent s'a cheltuit peste una mie lei.

Deşi faptele amintite n'ar trebui trâmbiţate, pentru ca ostenitoarele să se bucure de mai multă plată înaintea Domnului, le facem cunoscute, cu nădejde că această lucrare va fi urmată şi de alte surori creştine, ce slujesc lui Dumnezeu cu credinţă.

ASISTENT

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

MILA CREŞTINĂ IN CAPITALĂ.

La manufactura de tutun „Belvedere"

Direcţiunea Manufacturei prin îngrijirea directorului ei, ing. Stelian Răpeanu, a îmbrăcat complect 107 copii ai lucrătorilor, cari au frecuentat regulat grădiniţa şi creşa fabricei, iar copiii cu frecvenţă neregulată au primit jucării şi dulciuri.

De asemeni *biserica din curtea fabricei, prin preotul Petru Serpe, confesorul manufacturii,* a împărţit bonuri de alimente şi îmbrăcăminte la peste 40 familii împovărate. Tot în numele acestei biserici d. Aurel Marinescu a împărţit şi d-sa alimente la mai multe familii împovărate.

Serbarea s'a ţinut în marea sală de mese şi festivităţi a fabricei, în faţa unei imense mulţimi de lucrători şi lucrătoare cu familiile lor.

Printre asistenţi s'a remarcat prezenţa *părintelui prof. Gala Galaction, preot prof. dr. Mihail Bulacu, consilier cultural, preot prof. dr. Marin Ionescu şi preot Gr. Oancea.*

Cuvântul de deschidere a fost rostit de *preotul Serpe,* confesorul fabricei şi organizatorul serbărei.

Apoi, într'un cadru de colinde executate de corul depozitului de fermentare, a conferenţiat părintele Gala Galaction, fiind urmărit de asistenţă cu multă atenţie.

La şcoala primară Nr. 13 „Poenărescu"

Anul acesta, ca de obiceiu, la această şcoală serbarea de Crăciun s'a desfăşurat cu mare fast, în faţa unui public foarte numeros, în ziua de 24 Decemvrie.

La deschidere, *Sf. Sa preotul Dumitrescu, a vorbit despre naşterea Mântuitorului* şi despre importanţa evenimentului naşterii lui Iisus care, odată cu venirea sa, a adus o nouă vieaţă pe pământ. Evoacă timpul frumos al copilăriei cu obiceiurile şi datinile de Crăciun, cari rămân pentru totdeauna adânc gravate în sufletul fiecăruia.

La sfârşit, d. arhitect St. Ciortan, cu membrii comitetului şcolar, a împărţit copiilor săraci haine, ghete, tricouri şi ciorapi. Ceilalţi elevi primesc fiecare câte o pungă cu tot felul de colindeţe.

Pomul de Crăciun al comandanţilor de cercetaşi

Sâmbătă a fost serbarea poomului de Crăciun al comandanţilor de cercetaşi din Bucureşti.

Serbarea s'a ţinut în sala de adunări a Oficiului Naţional de educaţie fizică.

Numeroşi comandanţi din Bucureşti, aparţinând celor patru cohorte ale Capitalei, precum şi întregul comandament al Marei legiuni a cercetaşilor, au participat la serbare.

Părintele Velekorsky, consilier patriarhal, vorbind în numele Patriarhului Miron al României, se bucură de serbarea comandanţilor de cercetaşi asigurându-i de dragostea pe care Inaltul Patriah o are pentru cercetaşi cărora le doreşte o vieaţă cât mai plină de credinţă.

La urmă, d. col. Simboteanu, a împărţit darurile pe care comandamentul le-a rezervat comandanţilor drept recunoaştere a unei munci de un an întreg.

La şcoala suburbană Fundeni-Colentina.

In ziua de 24 Decemvrie la şcoala primară din com. suburbană Fundeni-Colentina, a fost serbarea pomului de Crăciun.

S'au executat de către micii şcolari, colinde în două voci şi recitări.

D-nele preot Giulescu şi *Marinescu* au împărţit copiilor săraci, ghete, şorţuri, ciorapi şi altele.

Preotul D. Giulescu arată cât de frumoasă este iniţiativa d-lui director al şcoalei, care s'a străduit atât de mult pentru organizarea serbării pomului de Crăciun, pentru prima dată în această comună.

Comitetul de asistenţă din cartierul bisericii Sf. Gheorghe-Capra, sub *preşedinţia preotului E. Nicolaide, a distribuit cu ocazia sfintelor sărbători ajutoare copiilor sărmani din cartier. Au fost îmbrăcaţi complect 40 copii.*

La şcoala de copii mici „Floreasca", la serbarea de Crăciun a vorbit *Pr. Gh. Alexandrescu dela biserica Floreasca,* despre caracterul acestei mari sărbători creştineşti şi a mulţumit corpului didactic pentru munca depusă pentru strângerea darurilor.

La sfârşitul serbării, d-na Elena Nicolaide, directoarea şcolii, a adus mulţumiri tuturor acelora cari prin darurile trimise au făcut o zi de bucurie elevilor şcolii.

La biserica Sf. Vineri-Gara.

Comitetul parohial de doamne, dela bis. Sf. Vineri-Nouă, calea Griviţei, de sub preşedinţia *d-nei preotese Evdochia Tr. Vintilescu,* a împărţit la 100 familii nevoiaşe lemne, îmbrăcăminte şi alimente.

Organizaţia acestui comietet după o experienţă aşa de bogată în binefaceri, impune atenţie, asupra însemnătăţii rolului femeei creştine în promovarea creştinismului social.

Pr. M. Bulacu, consiler cultural, a rostit cuvinte de mângâiere pentru cei săraci şi de mulţumire pentru neobositele albine ale carităţii creştine.

D-na Preoteasă Evdochia Tr. Vintilescu, făcând un mic istoric al activităţii comitetului, dispune începerea distribuirii darurilor.

Societatea „Principe'e Mircea", secţia 15 Moşi, a distribuit ajutoare la peste 200 (două sute) copii şi mame în localul policlinicii „Regina Elisabeta".

S'a oficiat mai întâi un serviciu religios de către Pr. econ. N. I. Rădulescu-Dichiu, care a ţinut o frumoasă cuvântare, arătând rostul sărbătoarei Crăciunului, când fiecare trebue să se bucure şi mai ales copiii.

A fost un moment de înălţare sufletească, când copiii şi mamele lipsite priveau şi aşteptau darurile, procurate cu multă sârguinţă de harnicele membre ale comitetului.

La biserica Alexe (calea Şerban-Vodă), s'au împărţit ajutoare în lemne, obiecte de îmbrăcăminte şi hrană la un însemnat număr de oameni nevoiaşi, prin sârguinţa *părintelui Petre Grigoriu,* parohul bisericii şi preşedintele soc. „Puşculiţa".

Cercul pastoral Câmpina-Prahova.

La toate şedinţele cercului, în afară de preoţi, s'a făcut apel şi la oamenii de bine ai bisericii ca: advocaţi, doctori, aducând din luminile lor, poporului.

Astfel, *d-l advocat Miron Pandrea* din Câmpina a ţinut conferinţa „Căsătoria civilă şi religioasă după legile civile şi canoane; d-l *dr. Gheorghiu-Câmpina* şi d-l

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

dr. Drăguş-Breaza, au conferenţiat dând sfaturi despre îngrijirea copiilor şi higiena locuinţelor.

Mila creştină nu a fost neglijată, fiind ajutaţi toţi săracii ce au fost sesizaţi.

De asemenea *filiala Asociaţiei „Patriarhul Miron"* din parohia Cornu, a dat răspunsurile liturgice la toate cercurile, producând asupra credincioşilor asistenţi o înrâurire foarte frumoasă.

In afară de solemnitatea obişnuită a şedinţelor, în mod demonstrativ, s'a ars în faţa mulţimii un tablou pornografic, care vreme de câteva săptămâni a aţâţat simţurile tinerilor elevi şi eleve ale şcoalelor secundare din Câmpina.

Tabloul a fost cumpărat personal de S.S. Păr. Protoiereu şi în felul arătat, distrus, spre satisfacţia bisericii ce se îngrijeşte de vieaţa morală a tineretului încredinţat şi a părinţilor conştienţi de viitorul tinerilor lor vlăstare. Au înfierat prin cuvinte tari această nepăsare a negustorilor dornici de câştig prin orice mijloc: Pr. C. Protoiereu V. Opriş, preş. Cercului, Pr. prof. P. S. Provincianu şi Pr. D. Popescu-Poiana, secretarul cercului. Prin acest gest biserica şi-a împlinit datoria, prevenind ca în viitor să nu se mai petreacă astfel de lucruri.

ASISTENT.

Un apel model pentru mila creştină, redactat şi răspândit cu multă însufleţire de parohia „Sf. Nicolae Popa-Savu" din Câmpulung-Muscel, printre familiile din enoria respectivă. Pastorala actuală, impune Preotului, folosirea propagandei creştine, nu numai pe cale verbală, ci şi epistolară după exemplul Sf. Apostoli:

Fericiţi cei milostivi
că aceia se vor milui.
Matei V. 7.

Frate creştine,

Blândul Mântuitor a cărui Naştere, o sărbătorim, a adus în lume ca poruncă supremă: *„Dragostea către aproapele".*

Socot că mai mult ca oricând astăzi, e potrivită această poruncă, în vremurile acestea de iarnă grea, de sărăcie şi mari lipsuri.

Fraţii noştri, semenii noştri, aproapele nostru suferă cumplit.

Biserica creştină ortodoxă, ai cărei fii suntem, ne porunceşte să le venim în ajutor, ştiut fiind că la dreapta judecată, va atârna greu în cântar fapta celui ce: *„a îmbrăcat un sărac, a stâmpărat foamea sau setea celui flămând şi însetat, a vizitat şi mângâiat pe un bolnav sau întemniţat, etc.* (Matei XXV. 31-46).

In dorinţa de a împlini această poruncă, *parohia noastră prin un comitet de doamne,* a rânduit ca Duminică 31 Decemvrie a. c., ora 11 dimineaţa, să ajute o parte din cei lipsiţi, aducând prin aceasta o cât de mică uşurare semenilor noştri, ce sunt în nevoi şi lipsuri.

Ca sprijinul nostru să fie cât mai efectiv, facem un călduros apel la simţimintele dv., creştineşti şi vă rugăm ca până Duminică 31 Decemvrie a. c., dimineaţa, să binevoiţi a trimite la biserica noastră, în scopul de mai sus, orice cantitate de alimente, ca: *pâine, mălai, fasole, cartofi, zahăr, orez,* etc. *apoi săpun* sau *îmbrăcăminte veche, lingerie uzată, pânză, încălţăminte scoasă din uz: pantofi, şoşoni, galoşi,* etc.,

Orice ofrandă în cantitate oricât de mică, este bine venită.

Mulţumindu-vă mult călduros pentru dragostea ce întotdeauna ne-aţi arătat în lucrul nostru pastoral, vă dorim sănătate, spor şi binecuvântare dela *Cel de sus,* spre a vă învrednici de cuvintele Stăpânului: *„Bine slugă bună şi credincioasă.. intră întru bucuria Domnului tău".* (Matei XXV. 23).

Paroh. Pr. NICOLAE PROCA.

Epitropi: *Niţă Cristescu, Gh. Vlăsceanu, N. Bălănescu.*

ADMINISTRATIVE BISERICEŞTI

CIRCULĂRI.

Alegeri eparhiale în jud. Vlaşca.

Prea Cucernice Părinte,

Cei doi mireni aleşi membrii în adunarea eparhială din partea *Cercului pastoral XX Vlaşca,* pentru periodul de 6 ani, 1932-1938 şi anume: d-nii I. Coşoiu şi D. Constantinescu demisionând din această calitate şi adunarea eparhială primindu-le demisiunile, Consiliul Eparhial plenar, în şedinţa dela 19 Decemvrie 1933, conform art. 130 şi 144 din Statut, precum şi art. 124, 129 şi 130 din regulament, pentru alegerea organelor reprezentative şi executive în parohii, protopopiate şi eparhii, a hotărît să se facă noui alegeri în parohiile din acest cerc, pentru restul periodului de 6 ani, 1932-1938, la termenele următoare:

1. Duminică 25 Februarie a. c., adică cu 8 zile mai înainte, se convoacă adunările parohiale electorale din toate parohiile cercului electoral, atât prin înştiinţări scrise afişate, cât şi anunţându-se verbal în biserici, după săvârşirea Sf. Liturghii.

2. In ziua de Duminică 4 Martie a. c., se ţin adunările parohiale electorale în toate parohiile pentru alegerea a câte 2 membrii mireni, conformându-se strict art. 146-162 din regulamentul electoral.

Dacă în ziua de Duminică 4 Martie a. c., din motive de forţă majoră, nu s'ar putea întruni membrii Adunării parohiale, termenul alegerii se amână cu 8 zile mai târziu, adică Duminică 11 Martie a. c.

3. Tot Duminică 11 Martie a. c., se vor ţine Adunările parohiale electorale în parohiile vacante, sub preşedenţia parohului vecin, delegat din vreme de oficiul protopopesc.

In conformitate cu art. 29 din regulament, fiind vorba de persoane, alegerile se vor face numai cu vot nominal sau cu vot secret, după normele arătate în art. 30, 31, 159 şi 160 din Regulament.

In ziua de Joi, 15 Martie a. c., toţi bărbaţii de încredere din toate parohiile cercului electoral, desemnaţi de Adunările parohiale, se vor prezenta cu plicurile sigilate la Centrul cercului, în com. Clejani, jud. Vlaşca, în localul şcoalei primare, începând dela ora 10 dimineaţa şi acolo în conformitate cu art. 162-175 din regulament, — constituiţi în colegiu pentru despuierea scrutinului — sub preşedinţia delegatului Eparhial, vor proceda la despuierea scrutinului, pentru stabilirea celor 2 mireni, care vor întruni cele mai multe voturi şi care deci, vor fi declaraţi aleşi membrii în Adunarea Eparhială pentru restul periodului de 6 ani, 1932-1938.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Deoarece în regulamentul electoral nu se prevede modalitatea depunerii candidaturilor, ele se vor anunţa la oficiile parohiale respective, atrăgându-se serioasă atenţiune preoţilor de a primi şi anunţa obiectiv toate candidaturile fără a se lăsa povăţuiţi de consideraţiuni şi interese lăturalnice şi păgubitoare intereselor generale bisericeşti, iar credincioşilor li se recomandă să aleagă ca membrii în adunarea eparhială, dintre creştini ortodocşi cu nume bun şi cu vădită dragoste pentru interesele bisericii, persoane nepătate, cari îşi îndeplinesc datoriile morale şi materiale faţă de biserică, de preferinţă dintre acei, care au dat sprijin moral şi au făcut sacrificii pentru biserică.

In vederea celor ce preced şi pe care de urgenţă le veţi comunica tuturor oficiilor parohiale din Cercul electoral Nr. XX, Vi se trimite odată cu prezentul ordin 50 formulare de procese verbale cu mijloace, pentru toate parohiile din cerc (formulare model V) pentru alegerea a doi membrii mireni, şi pe care sub luare de dovezi, le veţi încrednţa de îndată respectivelor parohii, şi Vă invităm să luaţi din timp măsuri, ca toate oficiile parohiale să aibă „Regulamentul pentru alegerea şi constituirea organelor reprezentative şi executive în parohii, protopopiate şi Eparhii“, şi să-l studieze cu toată atenţiunea, spre întocmai conformare.

In acelaş timp veţi îngriji ca toate parohiile să aibă întocmite listele de membrii Adunărilor parohiale, în conformitate cu dispoziţiunile art. 2-9 din Regulament, întrucât aceste liste constituesc elementul de bază al alegerilor, desemnând totodată pe preoţii pe care îi veţi rândui să convoace la vreme şi să prezideze Adunările parohiale electorale din parohiile vacante.

Iar despre întocmai executare a ordinului de faţă, aşteptăm raport.

Arhiepiscopia Bucureştilor

Oprirea mişcărilor teroriste.

Circulara Nr. 14.950/933

Prea Cucernice Părinte,

Din cazul asasinării Primului Ministru I. Gh. Duca, s'a putut convinge toată lumea, că membrii „Gărzii de Fier“, au început să activeze, prin acte de violenţă şi de terorism criminal.

Unele enunciaţiuni din programul lor, cu privire la creştinism şi biserică, au putut seduce şi pe unii preoţi a se declara aderenţi ai acelei grupări politice. Dar îndată ce s'au vădit intenţiile criminale, *niciun preot şi alt slujbaş al bisericii, nu mai poate sta alături de asemenea odioase porniri şi nici credincioşii pătrunşi, de adevărurile şi învăţăturile blândului Iisus — care propovăduește pace şi iubire chiar faţă de duşmani, — nu mai pot face parte din asemenea grupare.*

De aceea îndatorăm strict pe toţi Prea Cucernicii Protopopi:

1. Să cerceteze imediat, dacă şi în clerul său ar fi căzut careva cleric sau slujbaş bisericesc, în ispita acestui curent şi a-l capacita şi îndatora să părăsească acea cale greșită; altcum va avea de suportat asprimea legilor, fiind destituit din post.

2. De altă parte să ţină în deaproape supraveghere clerul său, şi — dacă careva îşi neglijă îndatoririle pastorale, slujbele şi mai ales Sf. Liturghie, părăsind biserica spre a participa la acţiuni politice şi la propagandă politică, să fie imediat propus spre suspendare şi sancţionare.

Cu arhiereşti binecuvântări,

Arhiepiscop şi Mitropolit

MIRON

Cons. referent Pr. ŞT. IORDANESCU

MIŞCAREA IN CLER.

Preoţi.

Pr. Diamandi Popescu, parohul parohiei Haimanale, jud. Prahova, a decedat la 16 Octomvrie 1933. T. Nr.

Pr. N. Popescu dela parohia Coslegi, a fost pedepsit cu sfat şi dojană duhovnicească. T. Nr. 12.268 din 1933. 12.178 din 1933.

Pr. G. Dinescu, numit în postul vacant de preot paroh la Bis. Sf. Ştefan din Ploeşti, prin transferare dela parohia Vulcăneşti. T. Nr. 13.668 din 1933.

Pr. Vasile I. Mişu, transferat dela parohia Scurtu-Drăceşti la parohia Drăghineşti-Vlaşca.

Pr. P. Răduţă, a demisionat pe data de 1 Decemvrie 1933, spre a-şi regula drepturile la pensie.

Pr. Gh. Jalbă, dela parohia Conduratu, a demisionat pe data de 1 Ianuarie 1934. T. Nr. 12.969 din 1933.

Cântăreţi.

Cântăreţul practicant Anghel Popescu, numit onorific pe data de 15 August a. c., la parohia Buteasca, jud. Vlaşca. T. Nr. 12.160 din 1933.

Cânt. I. Tudor, dela parohia Popeşti, Ilfov, decedat la 21 Octomvrie a. c. T. Nr. 12.151 din 1933.

Cânt. Mihai F. Ciobanu şi Florea Dobra, au demisionat pe data de 1 Noemvrie a. c. T. Nr. 12.455 din 1933.

Cânt. Nic. Vasilescu dela biserica Sf. Apostoli-Ploeşti, a demisionat pe data de 1 Noemvrie a. c. T. Nr. 12.522 din 1933.

Cânt. Vasile Gheţu, a fost numit în postul de cântăreţ dela parohia Epureşti-Vlaşca, cu data de 15 Noemvrie 1933. T. Nr. 12.357 din 1933.

Cânt. Tăbăcaru Dumitru, se numeşte cu data de 1 Noemvrie a. c., în postul de cânt. dela parohia Comana în mod onorific, iar practicantul Radu Lixandru se lasă liber. T. Nr. 12.454 din 1933.

Cânt. Radu Stroe a fost numit cântăreţ la parohia Râncezi-Prahova, cu data de 1 Noemvrie a. tr.

Cânt. M. Hodivoianu, a fost numit cântăreţ la biserica Sf. Niculae din Giurgiu, pe data de 1 Noemvrie a. tr. T. N. 12.173.

Cânt. Chiţescu Nicolae, a demisionat pe data de 1 Ianuarie 1934. T. Nr. 12.755 din 1933.

Cânt. Gh. Condilă, dela parohia Colibaşi, a părăsit postul pe data de 1 Noemvrie a. tr. pentru a-şi satisface serviciul militar. T. Nr. 12.857 din 1933.

Cânt. Sterian Constantinescu, a fost numit cântăreţ provizor la biserica Buna-Vestire din Ploeşti, pe data de 15 Noemvrie 1933. T. Nr. 13.300 din 1933.

Cânt. Gh. Georgescu, a fost numit cântăreţ la filiala

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Târgu, jud. Dâmbovița pe data de 1 Mai a. tr. T. Nr. 13.723 din 1933.

Cânt. Stelian Popescu dela parohia Filipeștii-de-Tâ-- jud. Prahova, a fost reintegrat pe data de 1 Decemvrie a. tr. T. Nr. 13.416 din 1933.

Cânt. Ilie Glonțescu, a fost numit cântăreț onorific la parohia Dobrotești-Teleorman. T. Nr. 13.471 din 1933.

Cânt. Const. Păunescu, a fost numit onorific pe data de 15 Noemvrie a. tr. la Biserica Sfinți din Capitală.

PAROHII VACANTE.

Preoți.

Parohia Sf. Gheorghe- Giurgiu. — Se publică concurs cu termen de 30 de zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Sf. Gheorghe- Giurgiu, devenit vacant pe data de 1 Ianuarie 1934, prin demisionarea titularului de până aci, Pr. I. Georgescu-Grama.

Situația parohiei: Parohia are o populație de 1087 familii, cu 4328 suflete. Casă parohială nu există. Biserica este în bună stare.

Venituri: Salariul conform gradului de studii și 8000 lei din epitrahil.

Condițiuni de candidare: Doritorii de a ocupa acest post vor fi licențiați sau Doctori în Teologie.

Parohia oferind un câmp intens de activitate pastorală, candidații vor dovedi cu acte, râvna pe care o au față de misiunea preoțească.

Candidații la transferare vor preciza în memoriu:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală misionară și gospodărească au realizat în parohia de unde cer transferarea.
2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.
3. Ce sume au consemnat și unde pentru sporirea fondului milei creștine din parohie cu arătarea numărului recipiselor respective de depunere.
4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate au obținut.
5. In ce măsură au îndeplinit ordinile chiriarchale de a îndruma pe elevi să meargă în zilele de Duminici și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești.
6. Cum au executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești privitoare la administrațiunea și gestiunea parohială.
7. Dacă și în ce măsură au stăruit pentru introducerea lumânărilor de ceară curată din turnătoria Sf. Arhiepiscopii.
8. Numărul sectanților și concubinarilor din parohie și cum au activat pentru combaterea lor. Rezultatele obținute.

Cererile însoțite de actele legale se vor înainta, în termen, direct Protoieriei, cunoscând că cele intrate pe altă cale, nu se vor lua în considerațiune.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

Protoieria III, jud. Prahova, Ploești. — Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea parohiei Conduratu, devenită vacantă pe ziua de 1 Ianuarie 1934 prin demisia Preotului Gheorghe Jalbă.

Parohia are 300 de familii cu 1200 suflete.

Casă parohială nu este. Sesia parohială este de 8 ha. jum.. care se împarte cu cântăreții, conform legii. Parohia e trecută în bugetul statului. Venitul după epitrahil e de circa 5000 lei anual.

Candidații trebue să fie licențiați în teologie.

Cei care cer transferare vor arăta în memoriul de activitate, dacă îndeplinesc condițiunile cerute și publicate la concursul de mai sus.

Cererile însoțite de acte conform regulamentului, se vor înainta în termen la cancelaria Protoieriei. Cele intrate pe altă cale nu se iau în considerație. Candidatul admis e obligat a preda învățământul religios gratuit în școala primară.

Protopop, Pr. VINCENȚIU POP.

Postul de paroh dela parohia Haimanalele-Prahova. — Se publică din nou concurs, pentru ocuparea postului de preot-paroh dela parohia Haimanalele, comuna Vornicu-Mărgineanu, devenit vacant prin decesul titularului.

Parohia are o populație de 314 familii, cu biserică în bună stare. Are sesie și casă parohială, tip țărănesc.

Parohul este plătit de stat, conform gradului de studii și va beneficia și de venitul epitrahilului cifrat la circa 3000 lei anual.

Preotul paroh este dator a preda învățământul religios în școala primară pe lângă celelate obligațiuni rituale și canonice.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta cererile însoțite de actele cerute de regulament și dispozițiunilor Chiriarhale, protopopiatului Breaza-Prahova, în termen de 30 zile dela publicarea prezentului concurs.

Protopop, Pr. V. OPRIȘ.

Protopopia jud. Muscel, Circ II, Priboeni. — Se publică concurs cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Călinești din protopopiatul circ. II-a Priboeni-Muscel, post devenit vacant prin transferarea titularului preotul I. P. Voinescu pe data de 1 Ianuarie 1934. Parohia are o populațiune de 246 familii cu 988 suflete. Are o singură biserică în bună stare. Are sezie parohială. Venitul epitrahilului se ridică la suma de lei 2500 anual.

Candidații nehirotoniți pe lângă actele cerute de regulament, vor mai anexa actul de binecuvântarea căsătorei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară din comună; iar preoții cari cer transferarea, în memoriile ce vor prezenta se vor conforma publicației cu condițiunile de admitere, publicate mai sus.

Doritorii de a ocupa postul vor înainta toate actele cerute de regulament împreună cu datele cerute la Cancelarie Protopoiei în termenul arătat. Cele venite pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Protopo, Econ. Pr. GH. STROIAN.

Parohia Scurtu-Drăcești, jud. Vlașca. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Scurtu-Drăcești, devenită vacantă, în urma transferării titularului de până aci, Pr. Vasile I. Mișu, la parohia Drăghinești, pe data de 1 Decemvrie 1933.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Situaţia parohiei: Parohia are o populaţie de 280 familii cu 900 suflete. Casă parohială nu există. Posedă o sesie parohială de 3 ha.

Venituri: Salariul conform gradului de studii, renta pământului şi 4000 lei din epitrahil.

Condiţiunile de candidare: Doritorii de a ocupa acest loc, vor fi licenţiaţi sau doctori în Telogoie şi vor înainta actele direct oficiului Protoieriei, cunoscând că, de le vor introduce pe altă cale nu se vor lua în seamă.

Cei cari cer transferarea vor indica în memoriu, împlinirea condiţiunilor publicate la primul concurs, dela vacanţele publicate în acest Nr.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

Consiliul Eparhial, secţia administrativă bisericească, de pe lângă Arhiepiscopia Bucureştilor, aprobând în şedinţa din 12 Iulie 1933 pe d-l Petre Dumitrescu, licenţiat în Teologie, spre a fi hirotonit preot ajutător pe seama parohiei Sf. Treime din Giurgiu, şi numitul neprezentându-se nici până în prezent la hirotonie, îi pune în vedere pe această cale, că dacă în timp de 15 zile, dela data publicării acestui comunicat, nu se prezintă la hirotonie, se consideră demisionat şi se iau măsuri pentru întregirea postului.

Protoieria Circ. II, Roşiorii-de-Vede. — Intrucât la primul concurs publicat în „Apostolul" Nr. 20 din 15 Octomvrie a. c., pentru ocuparea postului de preot vacant dela parohia Papa, jud. Teleorman, nu s'a prezentat niciun candidat cu studii teologice superioare, se publică un nou concurs în termen de 30 zile dela data apariţiei în „Apostolul".

Cererile însoţite de acte se vor înainta of. protopopesc.

Protoiereu, Pr. N. MARINESCU.

Vacanţe, cântăreţi.

Protoieria III Ploeşti. — Pentru ocuparea postului de cântăreţ din parohia Sălciile, devenit vacant prin plecarea în armată a cântăreţului Petre Popa, publicăm concurs cu termen de 15 zile dela data acestui număr din „Apostolul".

Concurenţii îşi vor înainta cererile, însoţite de acte, la acest Protopopiat.

Protopop, Pr. VINCENŢIU POP.

Protopopia jud. Muscel, Circ. II Priboeni. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreţ dela parohia Budişteni, devenit vacant prin plecarea în armată a titularului Ioan Potlogeanu.

Candidaţii vor fi absolvenţi ai şcoalei de cântăreţi bisericeşti şi cu seriviciul militar satisfăcut.

Cererile însoţite de actele necesare se vor înainta Protopopiei în termen.

Protopop, Pr. GH. STROIAN.

Protoieria jud. Vlaşca, Circ. III. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului II de cântăreţ dela parohia Grosu, devenit vacant prin încorporarea pentru satisfacerea milităriei a titularului de până aci, I. M. Jumătate.

Cererile însoţite de actele reglementare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Candidaţii vor fi absolvenţi ai unei şcoale de cântăreţi şi vor avea serviciul militar satisfăcut.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

Parohia Gălăteni-Vlaşca. — Se publică concurs legal de 15 zile, pentru ocuparea postului I de cântăreţ dela parohia Gălăteni, conform ordinului Sf. Arhiepiscopi cu Nr. 13.909.

Cererile însoţite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Candidaţii vor fi absolvenţi ai unei şcoale de cântăreţi şi vor avea serviciul militar satisfăcut.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESU.

Parohia Crovu, jud. Vlaşca. — Se publică concurs, cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului *I şi II de cântăreţi* dela parohia Crovu, jud. Vlaşca, acest protopopiat, devenite vacante în urma demisiilor titularilor de până aci: Fl. Ciobanu şi Fl. N. Dobre.

Cererile însoţite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Candidaţii vor fi absolvenţi ai unei şcoale de cântăreţi şi cu serviciul militar satisfăcut.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

Parohia Negrenii-de-Sus, Vlaşca. — Se publică concurs cu termen legal de 15 zile, pentru ocuparea postului I de cântăreţ dela parohia Negrenii-de-Sus, devenit vacant în urma încetării din vieaţă a titularului de până aci, Mihail N. Popescu.

Cererile însoţite de actele regulamentare se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

Candidaţii vor fi absolvenţi ai unei şcoli de cântăreţi şi vor avea serviciul militar satisfăcut.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

Protopopia I T.-Măgurele. — Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea unui post de cântăreţ la parohia Flămânda, devenit vacant prin îndepărtarea cântăreţului I. Popescu. Pot candida absolvenţii şcoalei de cântăreţi. Cererile însoţite de acte se vor înainta Protopopiei.

Protopop, Pr. METODIE POPESCU.

Parohia Sf. Nicolae-Giurgiu. — Se publică concurs cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreţ II, dela parohia Sf. Nicolae din Giurgiu.

Candidaţii vor fi absolvenţi ai şcoalei de cântăreţi şi cu legea recrutării satisfăcută.

Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta actele reglementare direct oficiului protopopesc în termenul de mai sus.

Protopop, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CRONICA EXTERNA

SITUAŢIA BISERICII ORTODOXE DIN CIPRU, DUPĂ MOARTEA ARHIEPISCOPULUI CHIRIL III. — Plâns de toată populaţia băştinaşe a insulei, blândul arhiepiscop şi mitropolit al Ciprului, Chiril III-lea, s'a mutat către Domnul, lăsând Biserica ortodoxă din insula Cipru, într'o situaţiune foarte dificilă.

Poate că este încă proaspătă în mintea multora amintirea mişcării de redeşteptare naţională, care a făcut, ca la sfârşitul lunii Octomvrie 1931, populaţia greacă din insula Cipru să fie electrizată şi stăpânită de un singur gând: scuturarea jugului Marei Britanii şi alipirea la Patria Mamă, adică la Grecia. Semnalul acestei mişcări de redeşteptare naţională l-a dat cel dintâi, Mitropolitul eparhiei Chitios Nicodim, demisionând din corpul legiuitor al insulei, unde funcţiona ca membru ales de popor. In cosecinţă atât el cât şi un alt cap al revoluţiei naţionale Mitropolitul Chirineei Macarios, au fost prinşi şi arestaţi. Impotriva poporului s'a deslănţuit atunci un val de mânie din partea puterii dominante. Nu au lipsit victimele şi nici aeroplanele care să pornească în căutarea ascunzişurilor celor răsvrătiţi. Mai târziu cei doi mitropoliţi dimpreună cu alţi fruntaşi de seamă din insula Cipru, au fost exilaţi şi până în clipa de faţă ei au rămas în exil. Statul englez s'a încăpăţânat dârz şi se încăpăţânează încă să admită plebiscitul acesta naţionalist din Cipru ca şi întoarcerea promotorilor mişcării de redeşteptare naţională.

Din cauza lipsei celor doi mitropoliţi, însă, din Sinodul Bisericii Ciprului, acest sinod nu s'a mai putut întruni, astfel că toate chestiunile pe care trebuia să le rezolve Sinodul din Octomvrie 1931 şi până în clipa de faţă au fost amânate, rămânând în suspensie rezolvarea lor. Biserica din Cipru nu a scăpat nici un prilej ca să arate Guvernului englez greutăţile de tot felul ce rezultă pe urma acestei situaţii şi să ceară încuviinţarea reîntoarcerii celor doi ierarhi exilaţi. Astfel în 1933, când la 19 Aprilie ministrul coloniilor Marei Britanii se găsea în Cipru, Mitropolitul Chiril III-lea a epuizat toate argumentele ca să-l convingă să admită repatrierea celor exilaţi.

Răspunsul ministrului a fost scurt: că nu se poate admite înapoierea lor în insula Cipru şi plin de desconsiderare pentru persoana bătrânului ierarh arătând că chestiunea aceasta este o chestiune politică şi deci nu este de competenţa arhiepiscopului. Ministru coloniilor a arătat tot odată că puterea de a ieşi din această situaţie se găseşte în mâinile arhiepiscopului, care, după părerile exprimate de consilierii juriaţi pe baza legiuirilor bisericeşti ale insulei, poate sau să hirotonească alţi mitropoliţi în locul celor exilaţi, sau să cheme din alte eparhii episcopi cari să-i înlocuiască pe aceştia pentru ca să se poată întruni Sinodul.

Ziarele londoneze, comentând şi ele situaţia creată în insula Cipru în urma morţii arhiepiscopului, când pe lângă celelate chestiuni pe care avea să le rezolve Sinodul se pune şi chestiunea de seamă a alegerii noului arhiepiscop al Bisericii Ciprului dau două sau trei soluţii pentru remedierea răului. In cazul când ierarhii exilaţi nu vor căuta să dea garanţie scrisă că întorcându-se în insulă se vor abţine dela orice act politic, interesându-se exclusiv de datoriile lor pastorale, Guvernul englez nu va admite sub niciun motiv repatrierea lor. Ca atare ei vor trebui sau să dea procuri altor episcopi, care să-i reprezinte în Sinod, cu ocazia alegerii noului arhiepiscop al Ciprului; sau ca Sinodul acesta să se ţină într'un oraş unde şi episcopii exilaţi sau mai bine zis expulzaţi, vor putea să meargă, cum b. o. la Alexandria sau în fine neputându-se nici una dintre aceste două posibilităţi să se repete procedeul din 1908 când arhiepiscop al Bisericii Ciprului a fost designat cel mai înaintat în vârstă şi când nu a mai fost alegere, ci cel mai în vârstă a dobândit în chip automat rangul de arhipăstor (E vorba despre Chiril II-lea).

Cu privire la situaţia aceasta atât de dificilă din Biserica Ciprului organul Patriarhiei din Alexandria Πανταινος scrie următoarele: „Intr'adevăr legea bisericească prevede pentru complectarea Sinodului să se procedeze în chipul de mai sus, dar înţelege ca aceasta să se facă numai în caz de vacanţa scaunelor mitropolitane. Nimeni dintre Primaţii Bisericilor vecine nu s'ar putea hotărî să trimită episcopi, cari să înlocuiască mitropoliţii vii şi având drepturile lor integre din punct de vedere bisericesc asupra scaunelor lor. Iar dacă pentru chestiuni obişnuite, fericitul întru pomenire Chiril III-lea, nu a voit să întrunească Sinodul, neglijind drepturile mitropoliţilor exilaţi este cu totul cu neputinţă ca Locţiitorul să ceară ca Bisericile vecine să trimită înlocuitori în Cipru pentru cei exilaţi, fără vre o procură specială din partea acestora. Căci Sf. Canoane spun în chip precis că voturile episcopilor unei biserici sunt necesare la alegerea Primatului caşi al vreunui alt episcop. Iar în cazul de faţă votul nu poate fi trimis de departe căci este necesară prezenţa mitropoliţilor pentru alcătuirea Sinodului şi a puterii sinodale, care va conduce şi va pecetlui alegerea şi va judeca opoziţiile sau dificultăţile, care incidental se vor ivi, în timpul diferitelor faze ale alegerii. Este îngăduită speranţa că amănuntele acestea fiind cunoscute de către Domnul Ministru al coloniilor, D-sa nu va rămâne indiferent faţă de situaţia dificilă a Bisericii Răsăritene din Cipru şi că în înţelepciunea sa, va găsi modalitatea îndreptării unei astfel de situaţii, care nu este permis să mai dăinue lung timp".

Credem totuşi că sunt raţiuni cari împiedică pe ministrul englez al coloniilor să-şi pună înţelepciunea la contribuţie în lămurirea acestei situaţii. Sunt raţiuni puternice de stat, căci guvernul englez admiţând reîntoarcerea celor surghiuniţi pentru motivul redeşteptării naţionale a insulei Cipru s'ar arăta dispus a renunţa mai curând sau mai târziu cu totul la stăpânirea asupra insulei şi deci s'ar arăta dispus a renunţa la unul dintre cele mai de seamă puncte strategice din Marea Mediterană, ceeace nu putem crede că se va întâmpla vreodată. Că englezii nici nu înţeleg să se gândească la astfel de concesiuni şi nu numai acum cu această ocazie dar niciodată, se poate vedea şi de acolo că intervenţiile făcute recent de Patriarhatul ecumenic din Constantinopol ca şi de Patriarhatul din Alexandria pentru îngăduirea întoarcerii celor doi exilaţi s'au lovit de declaraţia antecedentă făcută de autorităţile engleze că nu se va îngădui niciodată celor doi exilaţi politici intrarea în insula Cipru.

Preotul Dr. OLIMP N. CĂCIULĂ

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

UN MINISTRU AL ETIOPIEI VIZITEAZĂ SEMINARUL „SF. ATANASE" AL PATRIARHIEI DIN ALEXANDRIA. — In luna Noemvrie 1933, ministrul de externe al Etiopiei, d. Herni, însoţit de mai multe persoane din societatea înaltă etiopiană, vizitând Alexandria, a ţinut să meargă şi la seminarul Patriarhiei din acea localitate. Aici Statul etiopian întreţine un singur elev, pe Sereke Berhan, iar ministrul de externe vizitând oraşul a voit să se intereseze deaproape şi de şcoala în care Statul etiopian întreţine un elev.

In discursul de recepţie ţinut de directorul Seminarului şi care a fost tradus în limba etiopiană de susnumitul elev s'a accentuat legăturile străvechi dintre poporul grec şi cel etiopian, legături relatate chiar de Homer, apoi noile legături făcute prin introducerea creştinismului aici de către trimişii Marelui Atanase, sf. Frumentiu şi Edesin, raporturile dintre creştinismul ortodox grec şi poporul etiopian în tot cursul perioadei patristice şi bizantine, raporturile actuale cum şi binele care va rezulta atât pentru creştinism cât şi pentru poporul etiopian dintr'o legătură cât mai strânsă în viitor între poporul etiopian şi cel grec, cum şi între Biserica etiopiană şi celelalte Biserici ortodoxe surori.

D-l Herni a plecat cu frumoase impresii de opera serioasă culturală şi educativă ce se face în acea şcoală.

CURTEA DE APEL A TRIBUNALELOR EGIPTENE NU RECUNOAŞTE LEGIUIRILE BISERICEŞTI — Acum câţiva ani, doi copţi au făcut plângere la tribunalul copt împotriva Mitropolitului eparhiei Valiana, reclamând averea decedatului lor frate, Mihail Morcos, stareţul unei mânăstiri copte. Tribunalul bazat pe legiuirile bisericii copte, după care averea călugărilor, la moarte, rămâne bisericii, căreia aceştia au aparţinut, a respins plângerea.

Hotărîrea tribunalului însă a fost apelată, iar Curtea de apel a tribunalelor egiptene a anulat această hotărîre. Motivarea acestei anulări este extrem de interesantă. Din ea se poate vedea felul cum gândesc magistraţii unei ţări, cari stau încă departe de influenţa religiunii creştine. „Monahismul, grăeşte expunerea de motive, se bazează pe cuvintele lui Iisus, care îndeamnă pe urmaşii săi să vândă tot ce au şi să împartă banii la cei săraci în schimbul comorii din ceruri. Sinoadele creştine, bazate pe cuvintele acestea, au hotărît ca cei ce au avere, mai înainte de a-şi face testament să arate, cari sunt moştenitorii lor. In lipsă de testament, monahii sunt moşteniţi după moarte de rudele cele mai apropiate. Totuşi, tot ceeace a dobândit monahul după intrarea lui în mânăstire, aparţine mânăstirii şi nici el, cât timp trăieşte, nici moştenitorii după moarte nu pot să reclame această avere.

„Dar hotărîrile religioase nu pot fi avute în vedere în cazul de faţă, căci ele nu alcătuesc legi de Stat, iar tribunalele judecă pe baza legilor, pe care le-a hotărît puterea legislativă, Mitropolitul Midas, împotriva căruia este îndreptată plângerea relatează că privilegiile patriarhale în Egipt se bazează pe declaraţia lui Mohamed, care s'a făcut într'al doilea an al egirei către călugării din Muntele Sina, către care s'au dat făgăduelі de respectarea Bisericilor, căminurilor şi legiuirilor lor. Această făgăduinţă a fost urmată şi de a doua din partea califului Omar ib Hadami către patriarhul Sofronie, redactată în acelaş sens şi adăogând privilegii în ce priveşte situaţia personală a creştinilor şi tribunalelor bisericeşti. Aceste privilegii au fost respectate de sultanii Turciei şi au fost aprobate prin legea din 9 Febr. 1915 de către Statul egiptean, după separarea lui de Turcia şi distrugerea imperiului turcesc".

„Privilegiile acestea privesc numai chestiunile referitoare la religie şi la situaţia personală a creştinilor. In cazul de faţă însă stareţul mânăstirii nu se prezintă ca moştenitor al celui decedat, ci i se contestă dreptul de a poseda avere şi se susţine că tot ceeace câştigă monahul aparţine mânăstirii. Acest lucru nu este acceptabil, căci nu este cu putinţă să se zică cum că monahul îşi pierde individualitatea şi rămâne lipsit de dreptul de proprietate. Un asemenea lucru înseamnează moarte civilă, iar aceasta nu se poate recunoaşte de către legile Egiptului".

Hotărîrea aceasta a Curţii de apel, a Tribunalelor Egiptene, va servi de lege. După ea în Egipt, călugării vor putea de aici înainte poseda averi personale, ca şi orice cetăţean, iar la moarte se va proceda cu ele în conformitate cu dispoziţiunile Codului civil.

DOGMATISTUL ORTODOX ZIKOS ROSSIS A MURIT. — La 17 Septemvrie 1933 s'a sfârşit din vieaţă în vârstă de 95 ani vestitul dogmatist al Bisericii Ortodoxe de Răsărit şi unul dintre străluciţii reprezentanţi ai ştiinţei teologice greceşti din timpul de faţă, profesorul universitar dela Universitatea Atena Zikos Rossis.

Intors din Germania cu titlul de doctor în filosofie, la 1869 Zikos Rossis a slujit mai întâi ca profesor la Seminarul teologic din Atena „Rizarcios Sholis", apoi dela 1881 numit profesor universitar a predat de pe catedra facultăţii de Teologie: Retorica, Morala şi Teologia Dogmatică. In timpul din urmă deşi la pensie şi împovărat de zile şi de strălucită activitate pe terenul literilor creştine, totuşi mai venea din când în când şi se mai întreţinea cu studenţii, căutând să mai verse măcar o picătură din credinţa sa în sufletele în majoritate seci de credinţă ale studenţilor de astăzi şi o picătură din prisosul energiei sale de odinioară. A reprezentat Biserica Greacă la numeroase conferinţe teologice îndeosebi la cele provocate de vechii catolici în frunte cu Doellinger şi a publicat o mulţime de scrieri dintre care cea mai de seamă este Σύστημα Δογματικής. Atena 1903, unde tratează cu o competinţă desăvârşită toate problemele de Teologie fundamentală.

Cuvântul de adio din partea facultăţii de Teologie din Atena a fost grăit într'o limbă aleasă şi foarte simţit de către distinsul profesor de apologetică dela Atena Grigore Papamihail.

TETIX.

UN GENERAL JAPONEZ, CREŞTIN ORTODOX.— Sava Danilovici Araki, *ministrul de războiu al Japoniei este creştin ortodox.*

Vestea aceasta o aduce în Europa *episcopul Nestor al Cameiatkei şi al Petropavlose-ului, care a trăit 30 de ani în Extremul-Orient şi posedă mai multe limbi orientale.* Având în vedere autoritatea sa morală, P. S. Sa a fost invitat la Belgrad, în Serbia, pentru ca să ţină cursuri asupra ruşilor emigranţi din Extremul-Orient.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CINEMATOGRAFUL IN BISERICA a fost introdus pentru prima oară în Anglia, în Biserica din localitatea Matiock. Pastorul Zonea din acea localitate şi-a ilustrat cu ajutorul cinematografului predica despre „cei patru călăreţi ai Apocalipsului". Predica a avut un succes colosal, fiind ascultată de un număr neobişnuit de mare al credincioşilor. Episcopul respectiv a binecuvântat acest lucru, spunând că un film conceput şi executat în spiritul înalt al moralei creştineşti, nu poate să aducă decât mare foloase sufletelor credincioşilor. „Până acum predictorul se adresa auzului, de ce nu s'ar adresa şi vederii?" s'a exprimat prelatul.

UN NOU EPISCOP ORTODOX a fost numit în Albania, anume Cristofor Risi, de origină albanez şi cu studii din Constantinopol. El fusese trimis dela Constantinopol dimpreună cu episcopul Ieroteos la 1933 în Albania, ca să organizeze biserica ortodoxă din Albania.

După lungi tratative s'a fost apropiat în 1929 de un acord pentru a se recunoaşte autokefalia acelei biserici. Deodată însă, guvernul albanez întrerupe tratativele. Episcopul Ieroteos este expulzat, iar Kisi internat la o mânăstire. Deci numirea sa la un scaun de episcop face o revenire la firul întrerupt în 1929.

DESCOPERIREA MORMANTULUI LUI MOISE. — Expediţia arheologică a călugărilor franciscani, pretutindeni ia o puternică desvoltare. Ordinul lor care e cel mai mare, atingând cifra de 26.000 de călugări, face onoare monahismului apusean prin cercetările ştiinţifice. De mai multe luni, pe muntele Nebo, unde după datele biblice, a murit Moisi, s'a aşezat la lucru un grup de călugări. Ei au descoperit temelia unei biserici construită de prin secolul al cinsprezecelea, dar a cărui parte de vest ar data chiar din secolul al patrulea. Aici este vorba despre biserica vizitată şi descrisă de Sf. Silvia de Aquitania. In cronica ei se istoriseşte de o piatră care indicase mormântul lui Moise. Acest mormânt a lui Moise a fost descoperit de expediţia arheologică a Franciscanilor în apropiere de Kauţel. *(Die Neueste Nachrichten,* 11. X. 1933).

SAPTAMANA INTERNAŢIONALA DE RUGACIUNI PENTRU UNIREA IN CREDINŢA. — Se fac rugăciuni în decurs de opt zile, dela 18 Ianuarie la 25 Ianuarie în toată lumea catolică, pentru unirea în credinţă. La această rugăciune iau parte nu numai catolici dar şi necatolici: protestanţi, ortodoxi, anglicani, etc.

Pornirea vine dela un anglican, care s'a făcut mai târziu catolic, iar azi ea a devenit un bun comun.

In Viena se face de exemplu această rugăciune cu solemnitate în cele 104 biserici şi capele de prin mânăstiri. In unele biserici aceste rugăciuni sunt unite şi cu o predică explicativă de însemnătatea lucrului pentru care se fac aceste rugăciuni.

Din an în an, această săptămână internaţională de rugăciuni pentru unire în credinţă, ia proporţii tot mai mari.

IERIHON. — Profesorul Gautang a descoperit o tăbliţă cuneiformă în ruinile palatului din Ierihon. Ea-i mică şi foarte alterată de incendiul cetăţii făcut de Josua; ea a fost acoperită cu pământ de peste 30 de secole.

Cu toate aceste condiţiuni rele, se pot distinge caracterele cuneiforme pe suprafaţa ei. Se aşteaptă cu nelinişte alte lămuriri şi se speră că dela această descoperire singuratecă se va putea ajunge la descoperirea arhivelor cetăţii. Biblia ne spune că înainte ca Josua să fi ars cetatea, a ridicat toate obiectele de metal, dar restul l-a lăsat pradă marelui incendiu care a urmat (Jos. 7, 24). Profesorul descoperitor se miră în faţa resturilor focului. E posibil că au rămas numai tăbliţele cuneiforme, şi că, în profunzimi, în cenuşă, le va regăsi.

BISERICILE DIN MOSCOVA. — Regimul bolşevic din Moscova a dus şi duce o luptă dârză cu creştinismul pe orice căi. Persecută clerul şi credincioşii şi desfiinţează în chip barbar lăcaşurile Domnului. Ca dovadă este faptul că în Moscova nu mai există de cât 28 de biserici în care se face slujba religioasă. Celelalte au fost transformate în magazii, săli de cinematograf sau pentru alte scopuri sau pur şi simplu şterse de pe faţa pământului ca Marea Catedrală a Mântuitorului.

Ateismul în propaganda internaţională.

Pentru un succes mai sigur al propagandei, care se arată ca cea mai principală parte a politicei de stat, comunismul războinic în U. S. S. R., a înfiinţat o specială organizaţie cu un comitet executiv aşa numit „Uniunea ateiştilor".

Această uniune în activitatea-i distructivă, se foloseşte şi de serviciile uniunii ateistico-comunistă a *„Comsomolului"* 1).

Conducătorii acestui centru ateist, cu o râvnă demonică, au pus ca apogeu al desăvârşirii, negarea lui Dumnezeu şi infinita batjocură a lui Dumnezeu. După părerea lor, fiecare om civilizat va fi reprezentant al acestui fel de a fi, căci credinţa în Dumnezeu, evlavia, — după învăţătura acestui ateism războinic, sunt fructele necivilizaţiei şi ale întunerecului...

In total, în Rusia Sovietică sunt ca la 6.300.000 membrii ai Uniunii ateiste, împărţiţi în 23.000 filiale, şi aproape 2.500.000 tineri în societatea ateistico-comunistă-comsoliţi — împărţiţi în „brigăzi de atac ateistice" şi nuclee ale pionerilor ateişti". Aceste nuclee acoperă cu mreaja lor deasă toată Rusia purtând o luptă fanatică şi aprigă cu religia şi credincioşia poporului.

Pentru lăţirea şi înaintarea acestei lupte şi pentru descoperirea credincioşilor activi, pentru propaganda ateismului prin şcoli şi pentru veghera asupra preoţimei, s'au introdus aşa renumiţii „Inspectorii ateismului". După reclamaţia lor bolşevicii arestează, aruncă în temniţă şi execută pe credincioşii şi pe păstorii lor, închid bisericile credincioşilor şi casele de rugăciune ale celorlalte confesiuni.

Centrul principal al ateiştilor este aşa numitul „Comitet executiv al uniunii ateiştilor",, care a format un plan special al închiderilor metodice ale caselor de rugăciune, socotind, că deja pe la sfârşitul anului 1935 în Rusia, nu va mai rămâne nici o Biserică, nici o Mânăstire.

Datoria de căpetenie a „comsomolului", este să spioneze prin familii, să-şi bată joc de religie în zilele marilor sărbători, să înjosească slujbele şi ceremoniile Sfinţilor, să întindă rătăcirea spirituală a tineretului.

Folosindu-se de o subvenţie colosală a guvernării ateisto-comunistice, această Uniunea a organizat mari de-

---

1. Tinerimea comunistă sovietică.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

pozite de cărți, publică o mulțime de reviste și diferite organe ateiste: revista „Antireligiosnic“ apare în 1 mil. 200.000 exemplare, „Bezbojnic“ (Ateistul) în 200.000 exemplare, „Bezbojnic cod razboia“ (Ateistul la război) în 1.400.000 exemplare, „Mladi bogoboraț, (Tânărul luptător contra lui Dumnezeu) în 800.000 exemplare), etc.

Toată această literatură hulitoare de Dumnezeu se răspândește fără plată în lumea cultă și în popor, între soldați și marinari, prin școli, fabrici, prin orașe și prin sate.

Dar Uniunea sovietică a ateiștilor nu-și mărginește activitatea sa numai în părțile nefericitei Rusii, ci-și întinde flăcăra-i mistuitoare a focului ateist și prin alte țări, în care s'a introdus deja comunismul și unde paralel cu el activează și uneltele ateismului, otrăvind sufletul credulilor. Contaminarea ateistică, care provine din Moscova, din „Uniunea ateiștilor“, are ca menire: să pregătească revoluția relgioasă mondială. In acest scop literatura ateistă se tipărește în toate limbile europene, ba chiar și în limbile popoarelor sălbatece ale Asiei și Africei. Această literatură hulitoare de Dumnezeu, stărue să se strecoare în mijlocul popoarelor și a bisericilor, cari au fost până în prezent ocrotite de Dumnezeu.

Iar rezultatul acestei activități distructive, este că, ateiștii se ivesc și își măresc rândurile prin toate țările, îndeplinind întocmai ordonanțele bisericești ale Moscovei, care organizează și controlează activitatea ateismului din întreaga lume.

Incă în anul 1930 „Uniunea ateiștilor“ din Moscova, prin ajutorul „Cominternului“ (comunismul interior), a convocat la Berlin *Congresul mondial al reprezentanților ateismului,* care atuncia a reușit să strângă vre-o 230 conducători dintre cei mai înfocați ateiști din diferite țări și popoare. Aci a fost elaborat *planul și metoda organizației propagandei mondiale a ateismului pentru pregătirea unei noi revoluții religioase.* Și în anul 1933 ateiștii americani sau supus conducerii uniunii din Moscova și se prevedea că pentru vară să se țină marele congres al ateismului mondial la Londra. Uniuni de acest fel, bine organizate există deja în Elveția, Norvegia, Finlanda, Franța, Austria, Estonia și în alte țări, unde apar reviste ateiste ca: „Ateismul contemporan“, „Ateistul“, „Lupta și adevărul“, „In luptă cu religia către socialism“, „Ateismul internațional“, etc.

In acelaș timp întotdeauna trebue să avem în vedere că, comunismul războinic este strâns legat cu ateismul, ca și cu o unealtă a sa. Când a izbucnit revoluția în Spania, până de curând, cea mai prețioasă perlă a coroanei papale — imediat după planul conducătorilor ateismului comunistic războinic, au început să ardă însemnatele mânăstiri catolice, Biserici, s' a început persecuția Bisericii și a preoțimei.

Până în prezent numărul ateiștilor în Spania s'a ridicat la 1.100.000 oameni.

In Germania, numărul lor a trecut de 700.000. Pe când în Cehoslovacia, care deși e țară mai mică, totuși sunt 800.000 ateiști.

După afrimarea cercurilor autoritare bisericești, cifra ateiștilor înregistrați în țările din Europa întrece 15.000.000. Ei poartă lupta contra lui Dumnezeu și a tot ce este mai frumos și ceeace este legat de religiositatea poporului, în toate limbile posibile. In acelaș timp, „Uniunea centrală a ateștilor“ a înființat o literatură ateistă, pseudo-științifică, unde se află tot ceea ce a apărut anticreștin și anti-religios dela începutul creștinismului până în prezent.

Catalogul literaturei ateiste conține mai mult de 2000 de lucrări.

Cu durere mărturisim că *critica noastră teologică,* foarte slab întâmpină literatura ateistă-sovietică și în legătură cu această chestiune atât de însemnată pentru Biserica ecumenică, ea nu intră în legătură cu autoritățile teologice ale celorlalte Biserici 2).

Traducere din sârbeşte de B. PISAROV

Ce spune un olandez despre Biserica ortodoxă din Rusia.

Un olandez care a călătorit ultimul timp prin Rusia Sovietică, a făcut interesante comunicări asupra celor observate, în legătură cu situația în prezent a Bisericii Ortodoxe. Redăm fragmente, din cele ce s'au publicat, din aceste comunicări:

...„Când asiști la liturghie la vre-una din bisericile Moscovei, mărturisește acest olandez, ori stai de vorbă cu vreunul din preoți sau cunoscuți ortodocși, simți în plin apăsarea acelui sigiliu, al suferințelor grele, pe cari le-a îndurat și le îndură încă multpătimitoarea Biserică rusă, suferințe cari au contribuit însă la purificarea acestei Biserici.

De cinci ani încoace, datorită tăriei spirituale neclintite a actualului conducător al Bisericii — Mitropolitul Serghie, desbinările și conflictele interne încetul cu încetul dispar. Clericii cari s'au rupt acum câțiva ani de Biserica patriarhală, trecând fie la „Biserica vie“, fie la „biserica națională ucraineană“, se reîntorc sub ascultarea Mitropolitului Serghie.

Și poporul credincios se aprinde din ce în ce mai mult cu râvnă de a sluji Bisericii, a o asculta și a pătimi pentru ea.

Văzând Biserica rusă, în centrul vieții ei spirituale, Moscova, te înaripezi cu credință că ea va săvîrși încă o operă mare și glorioasă, că ea își va îndeplini cu izbândă misiunea sa dumnezeiască. Greu păcătuia Biserica rusă în ultimele veacuri prin slugărnicie față de stat, însă astăzi ea se preschimbă în suferințele muceniciei.

Abia acum își începe vieața adevărata Biserică rusă. Biserica cu multe zeci de milioane de credincioși.

Cu încetul se descopere că pe credincioșii acestei Biserici mari îi frământă alte griji, alte preocupări, căci sufletele lor au trecut prin focul curățitor al încercărilor tragice și astăzi li se vorbește despre adevărurile vechi și netrecătoare cu cuvinte noi, într'un graiu preschimbat, înțeles pentru toată lumea.

Reînvierea misticii și a filosofiei ortodoxe în zilele noastre, este una din indiciile cele mai sigure cum că astăzi se concepe altfel, și altfel se trăiește vieața religioasă.

Deci, acum mai mult decât înainte, se va lămuri ce însemnează Ortodoxia în vieața religioasă.

Popoarele apusene vor urmări și vor cunoaște Ortodoxia în esența ei, necunoscută până acum de ele, și prin aceasta se va deschide pentru ea un viitor bogat și glorios!

După E. LAMPERT.

---

2. Articol extras din revista „Glasnic“, organul Patriarhiei Ortodoxe Sârbe din Svem-Karlovți. An. XIV. N-rile 25 și 26, pag. 386-388.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

C Ă R Ţ I

Prof. Ioan Lupaş, Membru al Academiei române. *Carte de istorie bisericească ilustrată.* Editura Tipografiei Cărţilor Bisericeşti, Bucureşti, 1933.

Autorul acestei lucrări este cunoscut cititorilor noştri, din atâtea lucrări de specialitate în domeniul istoric, ca şi din interesantele comunicări făcute Academiei Române.

Cuprinsul lucrării, are o primă parte generală, ce se ocupă cu istoria bisericii creştine în general; partea doua, este cu cuprins special, asupra istoriei bisericii ortodoxe române; partea treia cuprinde versuri religioase, alcătuite de scriitorii români mai de seamă. Intr'un stil popular şi clar, autorul a reuşit să ofere o istorie bisericească atractativă, pentru orice cititor. Pe lângă aceasta se mai adaugă nouăsprezece planşe colorate din istoria Creştinismului şi a Bisericii Ortodoxe Române şi nouăzeci şi una ilustraţii religioase, frumos executate.

Astfel autorul ne oferă o lucrare într'un gen nou, pentru a putea pătrunde în biblioteca fiecărei familii,— nefiind nici un simplu manual de şcoală, nicio lucrare miticuloasă de ştiinţă aridă, ci o carte atractivă şi folositoare pentru cetitor.

Prin aceasta, autorul îşi împlineşte ideia fundamentală ce l-a călăuzit în alcătuirea acestei lucrări, cum singur ne spune în prefaţă: „După cum orice creştin luminat îşi dă silinţa să citească multe părţi din Biblie sau din Sf. Scriptură, fiindu-i de neapărată trebuinţă şi de netăgăduit folos pentru suflet, din aceleaşi motive se cuvine să citească, fără preget şi paginile pline ale istoriei bisericeşti"

Lucrarea este legată frumos, cu 268 pagini şi costă 70 lei.

Şcoala românească, Structura şi politica ei. «Liceul» Structura şi politica lui, de **Iosif. I. Gabrea.**

D-l conferenţiar universitar Iosif I. Gabrea dela universitatea din Bucureşti, preocupat de marile probleme care frământă învăţământul românesc, a scris primele lucrări dintr'un ciclu, care va cuprinde aspectele actuale ale şcolii naţionale, lipsurile ei şi nouile orizonturi către care trebue să se îndrepte.

Amândouă lucrările apărute prezintă o valoare documentară desăvârşită, căci autorul a căutat să aprofundeze cu temeinicie prin date statistice indiscutabile şi constatări pedagogice nedesmiţite, rolul covârşitor al şcolii în viitorul desvoltării sociale şi naţionale a statului nostru.

Lucrările apărute exteriorizează preocupările pedagogice ale Institutului pedagogic român, de sub direcţia d-lui prof. G. G. Antonescu, care prin autoritatea d-sale şi lucrări de mare valoare a impus învăţământului nostru de toate gradele, noui orizonturi şi noui mijloace de adaptare la realitatea socială şi politică a vremii.

Marie Montessori. *Copilul fiinţa divină dar neînţeleasă.* Pentru părinţi şi educatori. Traducere şi prelucrare de **Ilie Silva Firu,** Asistent la Universitatea din Bucureşti, 1933.

După însuşi titlul acestei traduceri, cititorul înţelege imediat utilitatea unei asemenea scrieri, pentru educatori în general şi pentru Preoţii noştri catiheţi în special.

Psihologia copilului interesează pe pedagog în general, dar psihologia copilului cu nuanţă religioasă interesează în special pe pedagogul creştin. „In copil, zice Maria Montessori, este o putere misterioasă, divină, care îl împinge irezistibil la activitatea prin care se creiază, după un plan pe care Dumnezeu l-a pus în el şi pe care omul nu poate să-l înlocuiască cu un plan al său" (p. 17). Acest fond psihologic religios al copilului, ia fiinţă divină, dar puţin înţeleasă de educatori, trebue să ne călăuzească în făurirea tuturor programelor şi metodelor noastre de educaţie creştină. Iată de ce recomandăm noua lucrare a distinsei educatoare Montessori, ale cărei principii s'au răspândit prin curentele şcoalei Montessori, în toate cele cinci continente, de la Tokio, până la New-Jork.

Costul este de lei 30, având 76 pagini.

Tudorismul, Studiu de General Dr. **P. Stavrescu.** Bucureşti, 1933.

Erorile dogmatice şi de manifestare socială ale sectanţilor tudorişti, au făcut să intereseze şi lumea intelectuală, fără preocupări speciale de ordin teologic.

Astfel, d-l General dr. P. Stavrescu, din proprie iniţiativă, ne descrie într'o broşură de popularizare, cu un cuprins de 16 pagini, structura complect dezorientată a sectei tudoriste, cu sediul central în str. Carol Davila Nr. 48. Copitolele acestei descrieri se succed în chipul următor: Acţiunea ierodiaconului Cornilescu; Nesinceritatea lui Tudor; Comedia din Carol Davila Nr. 48; Predica d-lui Tudor; Sinteza predicilor tudoriste; Tudor îndeamnă că se pot repeta crimele; Alte scamatorii tudoriste; Explicaţia misterului.

Această lucrare a d-lui General dr. P. Stavrescu merită a fi popularizată printre sectanţii contaminaţi de erezia tudoristă. Preţul de popularizare este de 2 lei. Se pot face comenzi, chiar la Secţia culturală a Consiliului eparhial.

Pr. Const. Grigore şi **Sava T. Savu,** Profesori. *«Comentariul Sfintei Evenghelii după Matei»* de **Eutimie Zigabinos.** Traducere după original, după textul editat de **Teolictos Farmachides,** însoţită de un adaos cu note şi observaţii, cu un cuvânt introductiv de **Diac. dr. H. Rovenţa,** profesor de exigeza Noului Testament la Facultatea de Teologie din Bucureşti. Vol. II. R.-Vâlcea, 1933. Pagini 424. Preţul 200 lei.

Comentariul menţionat este urmarea volumului prim, apărut în anul 1931. Pe lângă comentariul lui Eutimie Zigabenul, tradus de d. Sava T. Saru, părintele C. Grigorie a pus în adaosurile făcute, pe lângă clarificările necesare de ordin exegetic şi partea animatoare a omiletului. Cu elemente în plus, faţă de cele utilizate la alcătuirea primului volum, a fost folosit spre confruntare şi textul lui Zigaben, editat de colecţia Migne. Cum afirmă şi Părintele profesor H. RoRvenţa în prefaţă, comentariul acesta deschide ochii minţii prin interpretare şi apără temeiurile credinţei prin apologie.

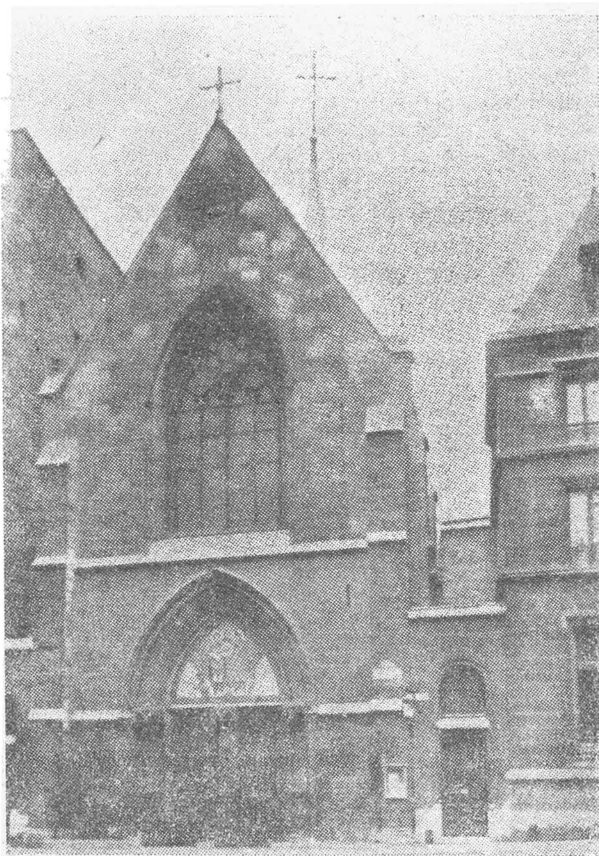
Predicatorii noştri, au mare nevoie de asemenea comentarii exegetice, pentru care motiv li se recomandă călduros şi volumul al doilea.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Autorii merită toată lauda și recunoștința, că sunt neobosiți la o lucrare destul de grea și garantează cu mijloace proprii apariția unei lucrări așa de costisitoare pe aceste vremuri de criză materială. Acestea sunt și considerațiile, pentru care prezentând cititorilor noștri volumul al doilea.

Histoire de l'Eglise ortodoxe roumaine de Paris.

In luna Decembrie a anului trecut, *P. C. Pr. Haralambie Popescu*, dela biserica „Sf. Voevozi" din Bucureşti — detaşat, în chip provizoriu, la biserica ortodoxă română din capitala Franţei — a publicat o broşură intitulată: „*Histoire de l'Eglise orthodoxe roumaine de Paris*".

Broşura este scrisă în limba franceză—după cum arată chiar titlul—şi a fost tipărită cu cheltuiala d-lui *Dinu Cesianu*, Ministrul României la Paris, care a trimis şi I. P. S. Sale Patriarhului 2 exemplare cu adresă specială.

Scopul acestei lucrări este de a pune la îndemâna Românilor cari merg la Paris, precum şi a vizitatorilor streini, datele esenţiale cu privire la origina şi însemnătatea istorică și artistică a locaşului de închinare al conaţionalilor noştri din Franţa.

Astfel, această broşură ne reaminteşte că ideia clădirii unei bisericii ortodoxe române, în Paris, a luat naştere în urma evenimentelor politice dela 1848, „când un mare număr de personalităţi politice s'au refugiat pe pământul de exil al Franţei şi şi-au stabilit centrul activităţii lor la Paris".

Arhimandritul *Iosafat* care se afla printre refugiaţi — ca unul ce luase parte însemnată la mişcarea politică din 1848 — îşi puse tot sufletul pentru realizarea acelei idei. Făcând un apel călduros la concetăţenii săi, obţinu donaţiuni însemnate, printe care: 23.500 franci aur dela Episcopul *Filoteiu* al Buzăului şi 58.750 franci aur dela *Varnava*, Stareţul Mânăstirii Neamţu.

Cu astfel de donaţiuni, comunitatea română reuşi să-şi amenajeze, într'un apartament modest din Paris o capelă ortodoxă, în care s'a slujit Sf. Liturghie până în anul 1883.

In acel an, Statul român a cumpărat dela Statul francez biserica situată in Str. Jean de Beauvais, 9 bis, cu hramul „Sf. Ioan Evanghelistul", şi care a devenit biserica ortodoxă română de astăzi, cu hramul „Sf. Arhangheli".

Aceasta biserică a aparţinut, în trecut, ordinului călugăresc al Dominicanilor, care în anul 1880 a fost suprimat şi silit să abandoneze biserica şi casele pendinte de ea, în mâinile statului francez.

Fondatorul prim al bisericii a fost Ioan de Dormans—episcop de Lisieux şi de Beauvaix, cardinal—preot şi cancelar al Franţei în timpul regelui Carol V cel înţelept: 1364-1380.

El a înfiinţat un colegiu, care să-i poarte numele şi a voit să-l doteze şi cu o capelă Murind însă înainte de a vedea capela zidită, planul său a fost pus în aplicare de însuşi regele Carol V, care avusese o dragoste deosebită pentru fostul său cancelar.

La 20 Ianuarie, 1374, regele Carol V în persoană a pus cu mare solemnitate piatra de temelie a capelei colegiului de Dormans, iar clădirea s'a făcut de cei mai de frunte artişti din acel timp.

Duminică, 29 Aprilie, 1380, capela a fost sfinţită cu toată pompa şi pusă sub patronajul Sf. Ioan Evanghelistul.

In decursul timpului, atât clădirile colegiului, cât şi capela, au cunoscut vitregii de tot felul. In timpul revoluţiei franceze, au servit de închisoare; în timpul primului imperiu, au fost folosite ca atelier de efecte militare şi cazarmă, etc.

In 1865, capela a fost salvată cu mare greutate dela dărâmare şi a fost cumpărată de Dominicani, cari au folosit-o până în 1880, când a devenit proprietatea Statului francez, care a vândut-o Statului român în 1883 — precum am spus şi mai sus — pentru cultul ortodox şi cu condiţia de a se sluji în limba română.

Biserica este construită din piatră şi în stil gotic, având o formă frumoasă, cu turla ei graţioasă terminată printr'o cruce înaltă.

Pe faţadă se află un mozaic de formă triungiulară, făcut cu cheltuiala d-nei Elisabeta Atanasiu, şi care reprezintă pe cei trei Sf. Arhangheli: Mihail, Gavriil şi Rafail, patronii bisericii.

In interiorul foarte simpatic al bisericii, că strănile sale în stejar şi catapeteasma frumos împodobită, sunt mai ales de remarcat vitrourile, care sunt de o frumuseţe şi o valoare apreciabilă, fiind foarte vechi.

Aceste vitrouri reprezintă scene din viaţa Mântui-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

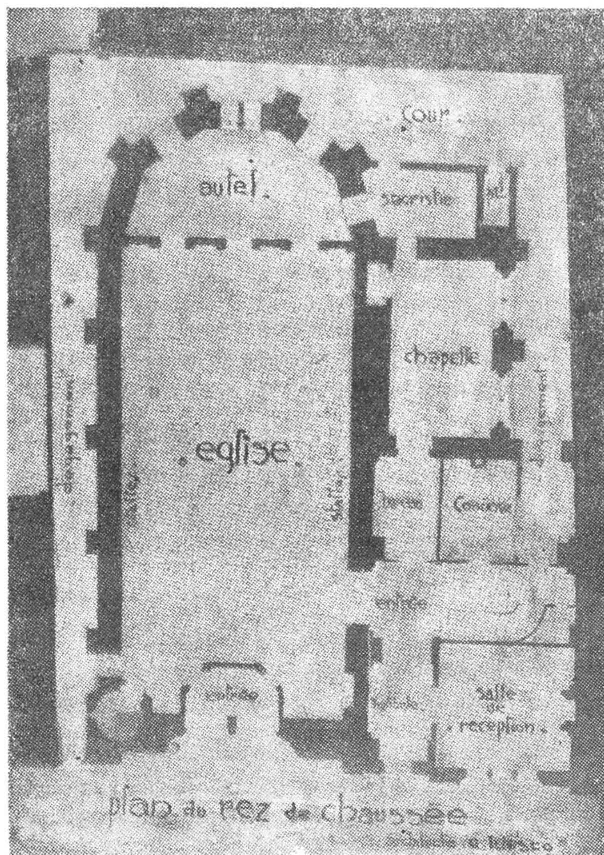
torului, a Fecioarei Maria, etc., şi valorează mai multe milioane de franci.

Alături de biserica propriu zisă, despărţită printr'un zid, mai este o capelă mică închinată Sf. Apostoli Petru şi Pavel.

Broşura în chestiune se încheie cu:

A. Numele fondatorilor:

Filoteiu-episcop; Ioanichie-prelat; Iosafat-arhimandrit; Ioan Brătianu; Dimitrie Brătianu; Constantin Negri; Nicolae Golescu; Radu Golescu; Ştefan Golescu; Mihail Cogălniceanu; Emanuel Costache; Lascar Catargiu; Alexandru Lahovary; Emanuel Lahovary; Olimpia Lahovary; Pantelimon Ianoly; Ecaterina Ianoly; Vasile Alexandri; Alexandru Odobescu; Kesarie-arhimandrit.

B. Numele donatorilor şi donatoarelor.

Prinţesa Maria Calimachi; D-na Elisabeta Atanasiu; Prinţul Alexandru Vogoride; D-na Elisa şi d-l Vladimir M. Ghica; D-l Penescu; D-l D. R. Ioaniţescu — fost ministru.

Terminând aceste scurte lămuriri, socotim că nu este inutil să facem cunoscut că un studiu asupra bisericii române din Paris a mai fost publicat prin anul 1920, în revista „Biserica Ortodoxă" de către Pr. V. Pocitan — actualul P. Sf. Vicar al Episcopiei Huşilor — şi extras apoi în broşură aparte. Studiul acela e cam tot de întinderea celui de faţă şi e scris în limba română. Ambele sunt tot atât de utile pentru cunoaşterea bisericii noastre din capitala Franţei.

Diacon N. CAZACU

R E V I S T E

Cum trebue sărbătorit Crăciunul românesc [1])

După concepţiunea sufletului poporan, *Crăciunul românesc* se deosibeşte cu totul de aceiea ale altor popoare, reprezentând nu numai o *sărbătoare religioasă măreaţă,* dar mai cu seamă *momentul renaşterii naturii şi al refacerii în spre bine a omului.*

La această simbolizare contribue personalitatea Mântuitorului, care — născându-se ca om, — a renăscut omenirea şi — primind sacrificiul suprem — a dovedit cea mai înaltă blândeţe şi bunătate.

Să îndemnăm pe următorii Celui sacrificat de bună voie, să nu uite însemnătatea morală a Crăciunului şi să nu se bucure de darurile acestei sărbători, până nu vor fi bucurat — la rându-le, pe cei lipsiţi de mijloace; să-i îndemnăm să traducă în fapt bunătatea supremă de care a dat dovadă Mântuitorul făcându-se om şi primind sacrificiul pentru omenire.

De aici însă o a doua obligaţiune: aceea de a cultiva cât mai intens obiceiurile de Crăciun—deasupra cărora se pare că vieaţa modernă a târgurilor încearcă să treacă un văl de spoială anticreştină şi antiromânească. Un caz: o anchetă elementară întreprinsă printre cei 65 de elevi ai unei singure clase inferioare din Bucureşti, având ca mobil chestiunea: „Ce-aţi cântat la Moş-Ajun?" — m'a pus în faţa unei dureroase realităţi: o listă de cântece cu caracter patriotic sau erotic (uneori chiar exotic) în care *Moş-Ajunul* (sărbătoritul) ocupă abia un sfert din numărul bucăţilor.

Să mai adaog că unii dintre cei mari duc desconsiderarea şi internaţionalizarea creştinismului atât de departe, încât apelează chiar la... cântece străine, de multe ori cu chiar cuvintele limbii respective.

Să nu mai amintesc faimosul *pom de Crăciun,* care fără să aibă nimic tradiţional românesc — a cucerit totuşi pătura orăşenească a sufletului nostru, în timp ce *Steaua* a ajuns să cânte la fereastră în ploaie, iar *Vicleimul* e pe cale de dispariţie?

Şi, în schimb, toată cinstea *pomului de Crăciun,* acel *Kristbaum* pe care copiii noştri îl primesc cântându-i într'un perfect accent:

O, Tannenbaum....

sau recitându-i:

Stille Nacht! Heilige Nacht!

ori:

O, du fröhliche, o du selige!...

un întreg repertoriu adequat şi variat, străin cu totul nu numai de sufletul românesc, dar adesea chiar de o bună parte a asistenţei—vine să întunece partea aceea frumoasă şi morală pe care o numim *Crăciunul românesc.*

Apoi altă tentativă: serbările de Crăciun, aranjate de şcoalele catolice (şi uneori chiar de cele româneşti) stârnesc, prin felul de organizare a acelor mistere moderne, un sentiment puternic de admiraţiune în sufletele asistenţilor, în mare parte ortodocşi, ajunşi sau rătăciţi. E o nouă lovitură pe care, graţie liberalităţii

---

1. Fragment din „Crăciunul românesc", publicat în ziarul Universul.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

noastre, aceste școale, care merg, uneori, și mai departe, o dau sufletului românesc.

In fine o nouă tentativă — aceea a tinerilor donjuani, de a demoraliza Crăciunul, înlocuind cântecele ocazionale religioase prin romanțe sentimentale sau cuplete deadreptul pornografice.

Toate aceste considerațiuni (și desigur — atâtea altele) ne impun, mai ales nouă, părinților și dascălilor, obligațiunea „de a ne întări prin educațiunea patriotismului pozitiv... păstrându-ne intactă individualitatea noastră etnică", adică: de a căuta „prietenia altor națiuni numai în măsura în care ne recunosc și ne respectă individualitatea" națională.

Și aceasta nu o vom putea face fără a începe prin afrimarea și confirmarea sufletului românesc, prin cultivarea și înțelegerea binevoitoare a ceea ce am numit Crăciunul românesc.

PAUL I. PAPADOPOL.

Ortodoxia religia vieții noastre [1])

Suntem un popor, a cărui religie dominantă este creștinismul ortodox. In alte vremuri, acest ortodoxism al nostru avea o parte însemnată în zbuciumul vieții naționale. Astăzi, se pare că lucrurile s'au schimbat. Poruncile bisericii nu mai sunt imperative pentru evenimentele și faptele actualității. Impărăția credinței s'a restrâns într'un ungher părăsit, iar afară, dincolo, a rămas vieața întreagă clocotitoare și formală. Și totuși ordoxia rămâne un fapt, înfipt în existența noastră cu nestrămutată evidență.

Fenomenul ortodox poate fi privit din două puncte de vedere: unul exterior, istoric, și altul interior dogmatic.

Aspectul exterior al ortodoxiei, — cuprinzând istoria și geografia acestei discipline, — este vast și nu poate fi epuizat în aceste câteva rânduri. Sunt însă câteva trăsături cari apar esențiale în fizionomia pshihologică și socială a faptului ortodox. Așa este, pe deoparte, tradiționalismul bisericii orientale și, pe de alta, colectivismul vieții religioase.

Tradiționalismul, sub forma lui cea mai aparentă, constă din păstrarea intactă a formelor instituite de veacuri de părinții bisericii. Este o conservare pioasă a cultului și a întregului veșmânt al credinței, ca un vas prețios în care se ascunde taina înfricoșată a vieții și a morții.

In cadrul simbolic al formelor împietrite, fondul sufletesc a trăit și a evoluat. Dela ascetismul primitiv și dela politica miracolelor, — trecând prin viziunea apocaliptică a lumii din evul mediu, — s'a ajuns la ținuta solemnă și detașată din vremurile noastre. Se pare că sufletul bisericii s'a retras numai în anumite puncte cruciale ale existenței umane, atașându-se numai de momentele solemne ale vieții. Iar în domeniul existenței mărunte de fiece zi, supra-naturalul și apocalipticul au cedat pasul determinismului practic.

Dar chiar dacă ne referim numai la conținutul tainic al formelor tradiționale, trebue să constatăm o evoluție, o creștere și nu o stagnare.

In vasul rămas intact al formelor neclintite, comoara tradiției a crescut, prin aportul credinței vii, care a înflorit pe diferite meleaguri, sub tensiunea înaltă a contactului dintre vieață și moarte...

In Biserică, sub bolta afumată de lumânările de ceară, din magia ceremonialului naiv și arhaic, din inima tainelor săvârșite simplu în altar, se degajă un parfum de veșnicie, care pătrunde în toată ființa noastră, înfiorând-o, și se înfige, dincolo de concepțiile, visurile și faptele noastre, în sufletul nostru cel din adâncuri.

SERGIU CONDREA.

1. Fragment din numărul de Crăciun, al revistei „Vremea"

Buletinul de pedagogie religioasă pentru țările ortodoxe.

Acest buletin va fi publicat de patru ori pe an, în limba franceză, cu începere dela 1 Ianuarie 1934. Volumul, 24 pagini. Prețul abonamentului 15 frcs. pe an. La o comandă de 10 exemplare preț redus 12 frcs. Buletinul va fi publicat în limba franceză. Conținutul: *Secția I:* Articole asupra chestiunilor generale (căile de cultură ortodoxă; problemă economică și colaborarea cu tineretul; principiul ierarhiei lucrului în formele sale diverse; întâlnirea tineretului ortodox cu tineretul din celelate confesiuni — problemele și dificultățile sale, etc).

Secția II. Motodele de colaborare religioasă cu tineretul (cercuri biblice în spiritul ortodox; planuri concrete ale cercurilor; metoda de discuții și planuri concrete asupra diverselor teme, de ex.: socialismul și creștinismul, naționalismul și creștinismul, etc., sportul și însemnătatea sa în educația generală, vieața interioară și educația ei, etc.).

Secția III. Cronica colaborării cu tineretul: 1) La țări ortodoxe (opera bisericii, Y. M. C. A., F. U. A. C. E.); 2) La alte confesiuni creștine; 3) Colaborarea laică cu tineretul (Sovietic din Europa occidentală, din America).

Secția IV. Idei și fapte: 1) Scurtă privire asupra tendințelor și curentelor în domeniul pedagogic psihologic și al religiunii; 2) Analiza cărților celor mai importante cu tineretul.

Această scrisoare împreună cu planul buletinului a fost deferită de către I. P. S. Patriarh, Sf. Sinod, care o trimite spre studiere și referire Comisiunei pentru Doctrină și Vieață religioasă.

Comisiunea, luând în cercetare, planul acestui buletin, opinează:

Ideia acestei publicațiuni fiind emisă încă de mai mult timp de către I. P. S. Patriarh, nu este nouă pentru noi.

Comisiunea însă o găsește totuși interesantă prin faptul că această publicațiune se va ocupa de educația religioasă a tineretului, urmărind prin ea apropierea atât de dorită între biserici.

In același timp comisiunea crede necesară și colaborarea teologilor români. Inscrierile pentru abonamente se fac la Secția culturală a Arhiepiscopiei, prin protopopiate.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Reviste primite.

Misionarul, revistă lunară a misiunii ortodoxe. Apare ıb conducerea secţiei culturale a Consiliului eparhial ıişinău. An. V. Nr. 12 Decemvrie 1933.

Renaşterea, revistă oficială a eparhiei Clujului. Apare ptămânal sub conducerea Preotului D. Antal.

Cronica Romanului, revista clerului eparhial. Apare ată pe lună sub conducerea P. S. Episcop Lucian. An. Nr. 12, Decemvrie 1933.

Luminătorul, revista Bisericii din Basarabia. Anul XVI 1933, Decemvrie, Nr. 12.

Păstorul Ortodox.

Mitropolia Moldovei.

Tomis, revista eparhială de Constanţa. An. X, Demvrie 1933, Nr. 12.

Albina.

Viaţa monahală, revistă religioasă ilustrată. Apare fiecare lună cu sediul la Sf. Mânăstire Cetăţuia, Iaşi.

Mâna mântuitoare. An. II, Nr. 20-21 Decemvrie 1933-ıuarie 1934. Revistă de îndrumare şi hrană sufleıscă. Apare lunar sub îngrijirea „Asociaţei clerului“.

Sionul românesc. Foaie oficială a diecezei Lugojului.

Chemarea noastră organ al preoţilor şi cântăreţilor : jud. Putna. Decemvrie 1933-Ianuarie 1934.

. XX, 15 Decemvrie 1933, Nr. 23-24.

Duminica ortodoxă, foaie săptămânală a Cercului de olicaţiuni religioase şi morale. „Ia şi citeşte“, de sub ıducerea Pr. Econ. I. Popescu-Mălăeşti, profesor la cultatea de Teologie din Bucureşti.

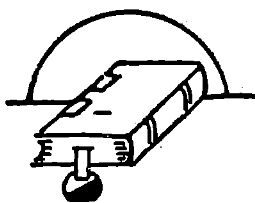
Munca şi Credinţa, curierul parohiei „Belvedere“ Bueşti, sub conducerea Pr. Petre Şerpe.

Cuvânt bun. Foaie bilunară a Asociaţiei creştineorodoxe „Patriarhul Miron“. Apare sub conducerea Coıetului central al Asociaţei. An. VI Nr. 24 Decemvrie 3.

Viitorul. Revistă misionară şi didactică, redactată de comitet. Directorul revistei este d-l D. Boroianu, f. la Facultatea de Teologie din Bucureşti. An. XXI. 24, 15 Decemvrie 1933.

Muncitorul creştin, apare sub conducerea Părintelui Şerpoianu dela parohia Podeanu, Puţul lui Crăciun. ureşti II.

Credinţa ortodoxă, foaie de zidire sufletească, sub ducerea Preotului Toma Gherasimescu, profesor la ıinarul monahal Cernica.

INFORMAŢIUNI

— Federaţia „Asociaţiilor culturale“ cu sediul la Liga Culturală, după ce a fost constituită, a proclamat pe *I. P. S. Patriarh, preşedinte de onoare şi înalt patron al întregii sale activităţi.*

Din comitetul de conducere al acestei federaţii, fac parte: d. prof. N. Iorga, d. Mihail Berceanu, d. G-ral Manolescu, d-l N. Batzaria, d-l G-ral Rujinschi, d-l General Jitianu, dr. Petre Topa, dr. Jianu, C. Râuleţ, Pr. G. Păunescu, Pr. N. Rădulescu-Dichiu, ş. a.

Este interesant ca toate căminele şi ateneele populare din Capitală, — îmbrăţişează în statute ca şi în programele de lucru, pe lângă latura culturală şi patriotică în general, latura religioasă în legătură cu credinţa strămoşească.

Partea religioasă-morală, este una din laturile de căpetenie, ce intră în preocupările acestei federaţii. Inaltul patronagiu al I. P. S. Patriarh, este o chezăşie a consequenţii celor hotărîte.

— *In prima zi a Naşterii Domnului,* Inalt Prea Sfinţitul Patriarh a oficiat serviciul divin la Biserica Domniţa Bălaşa din Capitală,—înconjurat de soborul clerului Sf. Patriarhii şi al Bisericii locale, la care s'au adăogat şi noui veniţi, Preot Butnariu şi Diacon Fl. Gâldău

— *Serbarea Bobotezei în Capitală.* — Serbarea Bobotezei s'a făcut anul acesta într'un cadru restrâns, fără participarea nici unei autorităţi, în semn de doliu în urma asasinării regretatului fost prim ministru Duca.

La ora 11 dimineaţa, s'a oficiat un serviciu divin la biserica Zlătari din calea Victoriei.

Slujba religioasă a fost făcută de *I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea,* înconjurat de clerul Patriarhiei, S. S. L. L. Arhiereu Platon Ciosu, vicarul Patriarhiei; Arhimandriţii Galaction-Cordun şi Filaret Jocu, protosinghel Nicodim Zamfirescu şi Diacon Evghenie Orghidan.

Răspunsurile religioase au fost date de corul bisericii Zlătari.

Aruncarea Crucii. — La ora 12 s'a format procesiunea, în cap cu I. P. S. Patriarh, parcurgând calea Victoriei până la cheiul Dâmboviţei unde se afla pregătită estrada.

Inaltul Prelat a aruncat în apă crucea, care a fost scoasă de Gheorghe Lungu, fiul bătrânului ce în trecut, o găsise 47 ani dearândul.

— Prin ultima hotărîre a *Sfântului Sinod,* Preoţii profesori de religie din şcoalele secundare, sunt obligaţi a se îngriji de participarea elevilor şcoalei respective la cultul divin. Neavând capele proprii la şcoale, se vor alege din bisericile mai încăpătoare şi mai apropiate de şcoalele respective, în înţelegere cu conducerea şcoalelor.

In Capitală va fi o consfătuire a Preoţilor Profesori de Religie, sub preşedinţia I. P. S. Patriarh, iar data se va anunţa la timp.

— *Sfântul Sinod* a hotărît în ultima sesiune, că eparhiile nu vor mai admite înfiinţarea de asociaţii religioase fie că este „Oastea Domnului“, fie altele, până ce nu aşte Statutele.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

— In legătură cu problemele de ordin misionar, pe lângă Sf. Sinod, s'a întemeiat un consiliu central misionar, compus din: P. S. Arhiereu Tit Târgovişteanu, ca preşedinte; Pr. Dr. Aurel Crăciunescu, consilier referent central; Pr. Dr. Mihail Bulacu, consilier referent la Arhiepiscopia Bucureşti; Pr. Dr. I. Mihălcescu, decanul Facultăţii de Teologie din Bucureşti; P. C. Arhim. I. Scriban, d-l prof. Dr. V. Ispir şi Pr. Petre Chiricuţă.

— Anumite ziare din Capitală, s'au grăbit să afirme, că Patriarhia a început să fie mai puţin ostilă crematţiunei şi nu mai interzice cu atâta asprime preoţilor să oficieze slujbă divină la crematoriu.

Contrariu celor afrimate, cazul semnalat de a fi oficiat un preot strein în chip clandestin, a fost dat în seama organelor administrative bisericeşti spre urmărire, iar pentru viitor la orice abateri de asemenea natură, se va procede cu toată stricteţea cuvenită.

— Cu începere dela 1 Ianuarie revista „Biserica Ortodoxă Română", organul oficial al Sf. Sinod, va continua să apară sub conducerea unui comitet de direcţie alcătuit din: I. P. S. Patriarh D. D. Miron, preşedinte de onoare; P. S. Episcop Lucian al Romanului, director; P. S. Arhiereu Tit Simedrea, secretar de redacţie şi P. P. C. C. profesori: arhimandrit Iuliu Scriban, pr. Nae M. Popescu şi pr. Grigore Pişculescu (Gala Galaction), membrii în comitet.

Orice corespondenţă privitoare la redacţie se va trimite P. S. Arhiereu Tit Simedrea, secretarul de redacţie, Bucureşti 6, str. Antim 29 (Sf. Sinod).

— *Clopotele din Vifleem* precum şi slujba religioasă dela biserica clădită pe locul unde s'a născut Mântuitorul, au fost auzite în ajunul Crăciunului de întreaga lume la radio. Acest lucru se datoreşte Societăţii de radio din Anglia. Toate staţiunile de radio-difuziune au transmis dangătul clopotelor şi slujba din Betleem.

— *Coruri religioase în Capitală.* — Pe lângă strălucita-i activitate depusă la conducerea artistică a corului soc. „Carmen", *d-l profesor I. Chirescu,* în calitate de inspector al corurilor bisericeşti din ţară, a izbutit să îndrumeze aceste coruri pe calea bunei înţelegeri a muzicei religioase tradiţionale, făcând numeroşi adepţi în expresiva şi curata interpretare a imnelor şi ecteniilor liturgice.

Unul din bunii săi elevi este tânărul Şt. Mureşanu, dirijorul corului dela biserica „Sf. Gheorghe Nou" din Capitală. De curând înfiinţat, acest cor, condus cu iscusinţă, de dirijor, a făcut ca biserica domnitorului Const. Brâncoveanu să fie cercetată de credincioşi în număr tot mai sporit. De sărbătorile Naşterii Domnului, corul dela „Sf. Gheorghe Nou" a pregătit cântări din autorii cei mai reputaţi: Muzicescu, Kiriac, Cucu, Chirescu, străduindu-se să facă pe cât cu putinţă mai plăcută audierea sfintei slujbe. Aşa, au fost puse la punct impunătorul concert: „Astăzi Christos se naşte"... măreţul axion „Măreşte suflete al meu", şi doinitoarele răspunsuri ale lui Anton Panu, pe glas V, minunat armonizate de d. prof. Chirescu.

In fiecare zi, din sărbătorile Crăciunului, cântările au fost schimbate, ca serviciul liturgic să nu se monotonizeze.

D-l Mureşanu se străduieşte să aibă unul din cele mai bune coruri religioase din Capitală, şi-l felicităm.

SUMAR:

Anul Nou . . . . *Consilier*

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron la înmormântarea regretatului Prim-Ministru Duca, asasinat mişeleşte la Sinaia, de nişte tineri demenţi şi fanatizaţi.

Datinele strămoşeşti şi tinerimea creştină la Ateneul Român . . *Asistent*

Cuvânt de mângâiere către cei din închisori . . . . *I. P. S. Patriarh*

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh în mijlocul copiilor săraci . . . . . . *Asistent*

Ce spune un teolog ortodox despre viaţa religioasă din Anglia . . *P. Olteanu*

Intre Moscova şi Constantinopol *Preotul Paraschiv Angelescu*

Misiunea cu adevărat creştină a studenţimii creştine . . . . . *Gh. Paschia*

Rugăciune, Versuri . . . . *T. Delacrainici*

Clopotul Patriarhiei a sunat. Din trecutul istoric al clopotului . . . . *Alex. F. Mihail*

Botezul eterodoxilor la parohia Mărcuţa . . . . *Asistent*

Asociaţia misionară a studenţilor creştini . . . . *Toma Culcea*

CRONICA INTERNĂ

Culturale: Pentru analele eparhiei. Circulară . . . .

Misionare creştine: Primiri în ortodoxism; Cercetarea celor din închisori.

Filantropice creştine: Mila creştină la parohia Belu din Capitală; Contribuţia femeilor la asistenţa creştină socială; Mila creştină în Capitală .

Administrative bisericeşti: Alegerile eparhiale în jud. Vlaşca; Oprirea mişcărilor teroriste; Mişcarea în cler; Parohii vacante; Vacanţe cântăreţi;

CRONICA EXTERNĂ

Traduceri de Pr. Dr. Olimp Căciulă; B. Pisarov; După E. Lampert.

Reviste; Cărţi; Informaţiuni.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro